№ 14. Warszawa, dnia 15 maja 1925 r. Rok VII.

DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA SKARBU.

Cena numeru pojedyńczego 75 groszy, z przesyłką zwyczajną 90 groszy, poleconą 1 zł. 20 groszy. Prenumerata kwartalna 5 złotych. Cena ogłoszeń za tekstem od wiersza 1 m/m. szpalty redakcyjnej 30 gr., tabelaryczne i cyfrowe 60 gr. Materjał redakcyjny oraz ogłoszenia, które na mocy przepisów obowiązujących podlegają opublikowaniu w „Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Skarbu", należy kierować do Administracji, Rymarska 3. Tel. redakcji 148.03, tel. Administracji Nr. 276.29. Za terminowy druk ogłoszeń Administracja nie odpowiada. Konto czekowe w P. K. O. Nr. 30305.

TREŚĆ:

Organizacja władz.

375.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 1 kwietnia 1925 r.

w sprawie zmiany organizacji urzędów skarbowych w okręgach administracyjnych izb skarbowych w Krakowie, Lwowie, Łucku, Grudziądzu i Poznaniu.

Na zasadzie art. 4, 13 i 15 ustawy z dnia 31 lipca 1919 r. o tymczasowej organizacji władz i urzędów skarbowych (Dz. P. P. P. Nr. 65, poz. 391) zarządza się co następuje:

§ 1. Znosi się istniejące w okręgach administracyjnych izb skarbowych w Krakowie i Lwowie dyrekcje okręgów skarbowych (z oddziałami: administracyjnym i należytościowym).

§ 2. W miejsce oddziałów administracyjnych zwiniętych dyrekcyj okręgów skarbowych (§ 1) tworzy się urzędy skarbowe akcyz i monopolów państwowych, a to:

a) w okręgu administracyjnym izby skarbowej krakowskiej — z siedzibą:

1) w Krakowie—dla powiatów politycznych: Bochnia, Chrzanów, Kraków-miasto, Kraków-powiat i Wieliczka.

2) w Nowym Sączu — dla powiatów politycznych: Gorlice, Grybów, Jasło, Limanowa, Nowy Sącz, Nowy Targ i Spisko-Orawski.

3) w Tarnowie — dla powiatów politycznych: Brzesko, Dąbrowa, Mielec, Pilzno, Ropczyce i Tarnów.

4) w Wadowicach — dla powiatów politycznych: Biała, Maków, Myślenice, Oświęcim, Wadowice i Żywiec.

b) w okręgu administracyjnym izby skarbowej lwowskiej — z siedzibą:

1) w Brodach — dla powiatów politycznych: Brody, Kamionka Strumiłowa, Radziechów, Zborów i Złoczów.

2) w Brzeżanach — dla powiatów politycznych: Brzeżany, Podhajce, Przemyślany i Rohatyn.

3) w Czortkowie — dla powiatów politycznych: Borszczów, Czortków i Husiatyn.

4) w Jarosławiu — dla powiatów politycznych: Cieszanów, Jarosław, Przeworsk i Łańcut.

5) w Kołomyi — dla powiatów politycznych: Horodenka, Kosów, Kołomyja, Nadwórna, Peczeniżyn, Śniatyń i Zaleszczyki.

6) we Lwowie—dla powiatów politycznych: Bóbrka, Gródek Jagielloński, Lwów - miasto, Lwów-powiat i Żydaczów.

7) w Przemyślu — dla powiatów politycznych: Dobromil, Jaworów, Mościska i Przemyśl.

8) w Rzeszowie — dla powiatów politycznych: Kolbuszowa, Nisko, Rzeszów, Strzyżów i Tarnobrzeg.

9) w Samborze—dla powiatów politycznych: Drohobycz, Rudki, Sambor, Skole, Stary Sambor, Stryj i Turka.

10) w Sanoku — dla powiatów politycznych: Brzozów, Krosno, Lisko i Sanok.

1) w Stanisławowie — dla powiatów politycznych: Bohorodczany, Buczacz, Dolina, Kałusz, Stanisławów i Tłumacz.

12) w Tarnopolu — dla powiatów politycznych: Skałat, Tarnopol, Trembowla i Zbaraż.

13) w Żółkwi — dla powiatów politycznych: Rawa, Sokal i Żółkiew.

§ 3. Zakres działania nowoutworzonych urzędów karbowych akcyz i monopolów państwowych (§ 2) określa ustawa z dnia 31 lipca 1919 r. o tymczasowej organizacji władz i urzędów skarbowych (Dz. P. P. P. Nr. 65, poz. 391) oraz rozporządzenia Ministra Skarbu wydane na zasadzie tej ustawy.

§ 4. Załatwianie spraw należytościowych, wchodzących dotychczas w zakres działania oddziałów należytościowych zwiniętych dyrekcyj okręgów skarbowych (§ 1), przechodzi do terytorjalnie właściwych urzędów skarbowych podatków i opłat skarbowych (§ 8).

§ 5. Znosi się w okręgu administracyjnym izby skarbowej w Poznaniu urząd opłat stemplowych i podatku spadkowego w Poznaniu.

§ 6. W miejsce zwiniętego urzędu opłat stemplowych i podatku spadkowego w Poznaniu (§ 5) tworzy się urząd skarbowy do spraw opłat stemplowych i podatku spadkowego w Poznaniu z terytorjalnym zakresem działania na m. Poznań.

§ 7. Agendy zwiniętego urzędu opłat stemplowych i podatku spadkowego w Poznaniu (§ 5) przechodzą do terytorjalnie właściwych urzędów skarbowych podatków i opłat skarbowych (§ 8) oraz do nowoutworzonego urzędu skarbowego do spraw opłat stemplowych i podatku spadkowego w Poznaniu (§ 6).

§ 8. Inspektoraty skarbowe w okręgach izb skarbowych w Krakowie, Lwowie i Łucku oraz urzędy skarbowe podatków bezpośrednich i opłat skarbowych w okręgach izb skarbowych w Grudziądzu i Poznaniu otrzymują nazwę: „urzędy skarbowe podatków i opłat skarbowych", urząd zaś wymiaru należytości w Krakowie i Lwowie — nazwę: „urząd skarbowy do spraw opłat stemplowych i podatku spadkowego w Krakowie" oraz „urząd skarbowy do spraw opłat stemplowych i podatku spadkowego we Lwowie".

§ 9. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie odnośnie do postanowień § 8 z dniem 1 maja 1925 r., zaś odnośnie do postanowień § 1 — 7 z dniem 1 września 1925 r.

Minister Skarbu:

(—) W. Grabski.

(Dz. U. R. P. z dn. 18.IV 1925 r. Nr. 38, poz. 263).

———

376.

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 8 kwietnia 1925 r.

zmieniające rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 25 lutego 1924 r., w sprawie statutu organizacyjnego Ministerstwa Skarbu.

Na podstawie art. 13 i 15 dekretu o tymczasowej organizacji władz naczelnych z dnia 3 stycznia 1918 r. (Dz. P. K. P. Nr. 1, poz. 1) zarządza się, co następuje.

§ 1. § 3 statutu organizacyjnego Ministerstwa Skarbu, ogłoszonego jako załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 25 lutego 1924 r. (Monitor Polski Nr. 65, poz. 182) otrzymuje brzmienie następujące:

Departament Obrotu Pieniężnego składa się z sześciu Wydziałów: Środków Płatniczych, Dewizowego, Bankowego, Rady Spółdzielczej, Kredytu Publicznego i Polityki Kredytowej.

a) Wydział Środków Płatniczych załatwia sprawy: monetarne i innych znaków płatniczych, sprawy organizacyjne i funkcje nadzorcze w stosuku do instytucji emisyjnej biletowej, sprawy miernika wartości, sprawy oszczędności społecznych, sprawy tytułów wierzytelnych i obrotu wekslowego, czekowego i przekazowego, oraz innego obrotu bezgotówkowego, sprawy nieskonsolidowanego długu państwowego (zadłużenie w instytucjach kredytowych, zobowiązania Skarbu krótkoterminowe i a vista), sprawy Państwowych Zakładów Graficznych i Mennicy, wreszcie sprawy ustawodawstwa walutowego i sprawy Skarbu Narodowego.

W skład tego Wydziału wchodzi referat spraw osobowych urzędników Departamentu, oraz podległych Departamentowi urzędów, względnie Zakładów do VII stopnia służbowego włącznie.

b) Wydział Dewizowy załatwia sprawy polityki dewizowej, sprawy obrotu walutami obcemi i bilansu handlowego i płatniczego Polski, sprawy organizacji giełd i nadzoru nad niemi, sprawy dotyczące dysponowania skarbowemi zapasami walut obcych, akceptowania umów międzynarodowych i prywatno-prawnych rządowych, powodujących wypłaty i wpływy w walutach zagranicznych, sprawy nabywania nieruchomości przez obcokrajowców, wreszcie — do czasu unifikacji walutowej Polski i Gdańska — sprawy walutowe gdańskie.

c) Wydział Bankowy spełnia funkcje nadzorcze i załatwia sprawy organizacyjne samorządowych i prywatnych zakładów kredytu długo i krótkoterminowego, z wyjątkiem funkcji i spraw zastrzeżonych Wydziałom: Środków Płatniczych i Polityki Kredytowej, oraz sprawy zatwierdzania i zmian statutu spółek akcyjnych.

d) Wydział Rady Spółdzielczej załatwia sprawy, wynikające z art. 108 Ustawy z dnia 29 października 1920 r. o spółdzielniach (Dz. U. R. P. Nr. 111, poz. 703).

e) Wydział Kredytu Publicznego załatwia sprawy stosunków kredytowych polskich za granicą, sprawy długu i obciążeń Skarbu Państwa z wyjątkiem zastrzeżonych Wydziałowi Środków Płatniczych spraw długu nieskonsolidowanego, spraw nadzoru nad warunkami kredytu obligacyjnego i rynku obligacyj oraz innych zobowiązań dłużnych na okaziciela, wreszcie sprawy likwidacji długów państw zaborczych.

f) Wydział Polityki Kredytowej załatwia sprawy obrotu kredytowego w Państwie, w szczególności zaś sprawy akcji kredytowo-gospodarczej Rządu, sprawy państwowych funduszów gospodarczych i udzielanych przez Skarb Państwa gwarancyj, sprawy organizacyjne i nadzoru banków państwowych, wreszcie sprawy nadzoru nad akcją kredytową państwowych, półpaństwowych i samorządowych instytucji kredytowych.

Departamentowi Obrotu Pieniężnego podlegają:

1) Urząd Pożyczek Państwowych,
2) Państwowe Zakłady Graficzne,
3) Mennica Państwowa,
4) Inspektorat Bankowy.

§ 2. Wykonanie niniejszego rozporządzenia powierza się Ministrowi Skarbu.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów i Minister Skarbu:

(—) *W. Grabski.*

(Monitor Polski z dn. 18/IV 1925 r. Nr. 90 poz. 353).

Podatki bezpośrednie.

377.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 30 marca 1925 r.

w sprawie przesunięcia na rok podatkowy 1925 terminu do składania zeznań o dochodzie z art. 49 ustawy o państwowym podatku dochodowym.

Na podstawie części drugiej art. 122 ustawy o państwowym podatku dochodowym ogłoszonej jako załącznik do rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 14 lipca 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 77 poz. 607) zarządza się co następuje:

§ 1. Termin do składania przez osoby prawne zeznań o dochodzie, wyznaczony w art. 49 ustawy o państwowym podatku dochodowym (Dz. U. R. P. z r. 1923 Nr. 77 poz. 607) na dzień 1 maja roku podatkowego, oraz termin do składania zeznań o dochodzie przez osoby fizyczne i spadki wakujące, przesunięty na bieżący rok podatkowy rozporządzeniem Ministra Skarbu z dnia 11 lutego 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 17 poz. 122) z 1 marca do 1 maja 1925 r. — odracza się dla wymiaru podatku dochodowego za rok 1925 do dnia 31 maja 1925 r.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:

(—) *W. Grabski.*

(Dz. U. R. P. z dn. 18.IV 1925 r. Nr. 38 poz. 261).

378.

OKÓLNIK I. D. P. O. 1228/II

w sprawie poboru podatku dochodowego od uposażeń służbowych, emerytur i wynagrodzeń za najemną pracę.

Do Kancelarji Cywilnej Prezydenta Rzeczypospolitej, Biura Sejmu i Senatu, Prezydjum Rady Ministrów, Najwyższej Izby Kontroli Państwa, wszystkich Ministerstw, Urzędu Likwidacyjnego Prokuratorji Generalnej Rzeczypospolitej, Dyrekcji Polskiego Monopolu Tytoniowego i Generalnej Dyrekcji Loterji Państwowej.

Na zasadzie art. 26 ustawy z dnia 18 marca 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 36 poz. 242) w sprawie zmiany niektórych przepisów o państwowym podatku dochodowym i w związku z postanowieniami art. 27 tejże ustawy Ministerstwo Skarbu zarządza, aby pobór podatku dochodowego od uposażeń służbowych, emerytur i wynagrodzeń za najemną pracę był od dnia 10 kwietnia 1925 r. począwszy dokonywany w dotychczasowym trybie wedle stałej skali, podanej w art. 20 powołanej na wstępie ustawy z dnia 18 marca 1925 r.

Na obszarze województw Wielkopolskiego, Pomorskiego i Górnośląskiej części Województwa Śląskiego należy na rzecz gmin i związków komunalnych potrącać równocześnie z podatkiem państwowym dodatek w wysokości 3% wynagrodzenia, poczynając jednak od 15 stopnia powyższej skali.

Potrącone kwoty należy w terminie do dni 7 po dokonaniu potrąceń wpłacać do właściwej Kasy skarbowej.

W związku z powyższem Okólnik Ministerstwa Skarbu z dnia 18 marca 1925 r. L. DPO. 795/II (Monitor Polski Nr. 69, poz. 261) nie ma zastosowania począwszy od dnia 10 kwietnia 1925 r.

Zarazem Ministerstwo Skarbu na zasadzie części drugiej art. 122 ustawy o państwowym podatku dochodowym (Dz. U. R. P. Nr. 77 poz. 607 z r. 1923) odracza — aż do dalszego zarządzenia — pobranie różnicy, jaka zachodzi między podatkiem przypadającym wedle skali art. 20 ustawy z dnia 18 marca 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 36, poz. 242), a podatkiem potrąconym przed dniem 10 kwietnia 1925 r. w myśl okólników Ministerstwa Skarbu z dnia 21 grudnia 1924 r. L. DPO. 2594/II z dnia 19 stycznia 1925 r. L. DPO. 165/II, z dnia 16 lutego 1925 r. L. DPO. 523/II i z dnia 18 marca 1925 r. L. DPO. 795/II.

Warszawa, dnia 18 kwietnia 1925 r.

Za Ministra Skarbu:

(—) *Dunajewski,*

w z. Dyrektora Departamentu.

379.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 3 kwietnia 1925 r.

w sprawie zmiany rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 4 czerwca 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 59, poz. 434).

(podatek od kapitałów i rent).

Na zasadzie art. 57 ustawy z dnia 16 lipca 1920 r. o podatku od kapitałów i rent (Dz. U. R. P. Nr. 76, poz. 517) zarządza się co następuje:

§ 1. Paragraf 1, część druga, rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 4 czerwca 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 59, poz. 434) otrzymuje brzmienie następujące:

„Za instytucje drobnego kredytu uważa się wymienione w art. 117 ustawy z dnia 29 października 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr. 111, poz. 733) spółdzielnie i zrzeszenia, należące do związków rewizyjnych, wymienionych w art. art. 66, 68 i 70 tejże ustawy, o ile podstawowem zadaniem statutowem tych spółdzielni i zrzeszeń jest udzielanie członkom pożyczek oraz przyjmowanie wkładów pieniężnych, a dopóki wysokość kredytu udzielanego spółdzielniom, związkom samorządnym lub zrzeszeniom, nie przekracza 8.000 zł. dla jednego członka, przy pożyczkach zaś udzielanych innym członkom, jeżeli wysokość kredytu, udzielonego jednemu członkowi, nie przekracza 800 zł.".

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 kwietnia 1925 r.

Minister Skarbu:

(—) W. Grabski.

(Dz. U. R. P. z dn. 24.IV 1925 r. Nr. 41, poz. 283).

380.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 17 kwietnia 1925 r.

o poborze trzeciej raty podatku majątkowego.

Na zasadzie art. art. 31, 32, 49 i 90 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o podatku majątkowym (Dz. U. R. P. Nr. 94, poz. 746) zarządza się co następuje:

§ 1. Trzecia rata podatku majątkowego, w wysokości jednej szóstej części całego podatku

prowizorycznie obliczonego w myśl art. 31 ustawy z dn. 11 sierpnia 1923 r. o podatku majątkowym (Dz. U. R. P. Nr. 94, poz. 746) oraz rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 kwietnia 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 35, poz. 366) — winna być uiszczona w czerwcu 1925 r.

§ 2. Trzecia rata podatku majątkowego łącznie z wpłaconemi poprzednio ratami i zaliczkami nie powinna przekraczać kwoty całego podatku, prowizorycznie ustalonej przy wymiarze pierwszej raty.

§ 3. Zawiadomienia o wysokości trzeciej raty podatku majątkowego winny być doręczone płatnikom do dnia 1 czerwca 1925 r.

§ 4. Od obliczenia trzeciej raty podatku majątkowego niema odwołania.

§ 5. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:

(—) *W. Grabski.*

(Dz. U. R. P. z dn. 24.IV 1925 r. Nr. 41, poz. 284).

Opłaty stemplowe.

381.

ROZPORZĄDZENIE

Ministrów: Skarbu i Kolei

z dnia 18 marca 1925 r.

w sprawie zmiany przepisów o opłatach stemplowych od dokumentów przewozowych.

Na podstawie art. 6 i 7 ustawy z dnia 7 kwietnia 1922 r. w przedmiocie podwyższenia i zrównania stawek przy niektórych opłatach stemplowych (należytościach) (Dz. U. R. P. Nr. 38, poz. 315) i art. 1 ustawy z dnia 19 grudnia 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 118 poz. 1065) zarządza się co następuje:

§ 1. § 4 przepisów o opłatach stemplowych od dokumentów przewozowych, ogłoszonych rozporządzeniem Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Kolei Żelaznych z dnia 24 kwietnia 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 44 poz. 300) oraz ustęp pierwszy rozporządzenia Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Kolei Żelaznych z dnia 28 kwietnia 1924 r. w sprawie opłat stemplowych od dokumentów przewozowych na obszarze górnośląskiej części województwa śląskiego (Dz. U. R. P. Nr. 37 poz. 402) uzupełnia się przepisem następującym:

„Jeśli nadawca wysyła towar do stacji położonej zagranicą za bezpośrednim listem przewozowym, winien uiścić opłatę stemplową przez naklejenie znaków stemplowych odpowiedniej wartości na liście przewozowym, które stacja nadawcza kasuje stemplem expedycyjnym (datownikiem)".

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 maja 1925 r.

Minister Skarbu:

(—) *W. Grabski.*

Minister Kolei:

(—) *Tyszka.*

(Dz. U. R. P. z dn. 18.IV 1925 r. Nr. 38, poz. 264).

382.

OKÓLNIK I. D. P. O. 1661/VII

w sprawie opłat stemplowych od rachunków dla władz i instytucyj państwowych.

Do Kancelarji Cywilnej Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej, Biura Sejmu i Senatu, Prezydjum Rady Ministrów, Najwyższej Izby Kontroli, wszystkich Ministerstw, Urzędu Likwidacyjnego oraz Prokuratorji Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej wreszcie Dyrekcji Polskiego Monopolu Tytoniowego i Generalnej Dyrekcji Loterji Państwowej.

Do wiadomości Ministerstwa Skarbu doszło, że wystawcy rachunków dla władz i instytucyj państwowych doliczają do sumy należności, wymienionej w rachunku (np. za dostawę, świadczenie usług t. p.), kwotę uiszczonej przez nich opłaty stemplowej, przypadającej od danego rachunku, przerzucając w ten sposób ciężar tej opłaty na Skarb Państwa.

Przerzucenie opłaty stemplowej przez wystawcę rachunku na jego odbiorcę nie sprzeciwia się postanowieniom ustawy z dnia 28.X 1921 r. o opłacie stemplowej od rachunków i poświadczeń odbioru (Dz. U. R. P. Nr. 92, poz. 676), gdyż ustawa ta nie zawiera zakazu takiego przerzucania skoro wystawca rachunku spełnił obowiązek, określony w art. 6 cytowanej ustawy, t. j. uiścił przypadającą opłatę.

O ile jednak przerzucenie ciężaru omawianej opłaty na odbiorcę prywatnego, jako kwestja prywatno-prawna, jest dla Skarbu Państwa obojętne, gdyż otrzymuje on w każdym razie należną opłatę, o tyle w przypadku, gdy odbiorcami rachunków są władze i instytucje państwowe, przerzucenie wspomniane powoduje, że Skarb Państwa — zwracając wystawcy uiszczoną przezeń opłatę — nie otrzymuje jej wcale.

Wobec powyższego Ministerstwo Skarbu uprasza:

1) o zaniechanie zamieszczania w prywatno-prawnych umowach z przedsiębiorcami klauzul, przerzucających już z góry ciężar przedmiotowej opłaty na Skarb Państwa;

2) o skreślanie — w braku takiej klauzuli — przy regulowanu należności przedsiębiorców,

opłat stemplowych, doliczonych przez nich w rachunkach do sum tych rachunków.

Warszawa, dnia 28 marca 1925 r.

Minister Skarbu:
(—) *W. Grabski.*

383.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRÓW:
Skarbu i Sprawiedliwości

z dnia 12 marca 1925 r.

w sprawie zmiany rozporządzenia z dnia 23 sierpnia 1923 r. w przedmiocie orzecznictwa w sprawach opłat stemplowych w b. dzielnicy rosyjskiej.

Na podstawie art. 6 i 7 ustawy z dnia 7 kwietnia 1922 r. w przedmiocie podwyższenia i zrównania stawek przy niektórych opłatach stemplowych (należytościach) (Dz. U. R. P. Nr. 38, poz. 315) i art. 1 ustawy z dn. 19 grudnia 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 118, poz. 1065) zarządza się co następuje:

§ 1. § 1 rozporządzenia Ministrów: Skarbu i Sprawiedliwości z dnia 23 sierpnia 1923 r. w przedmiocie orzecznictwa w sprawach opłat stemplowych w b. dzielnicy rosyjskiej (Dz. U. R. P. Nr. 90, poz. 709) otrzymuje brzmienie następujące:

„Dla unormowania orzecznictwa, toku instancji oraz terminów rekursowych w sprawach dotyczących opłat stemplowych i aljenacyjnych, kar stemplowych, kar za zwłokę oraz kosztów egzekucyjnych, dotyczących zaległości w opłatach stemplowych i aljenacyjnych, których wymiar według obowiązujących przepisów należy do władz skarbowych, rozciąga się na obszar całej b. dzielnicy rosyjskiej moc obowiązującą postanowień § 1 ustęp pierwszy i § 2 austr. ustawy z dnia 20 lutego 1907 r. (Dz. U. P. Nr. 52) oraz § 1 ustęp pierwszy i trzeci i § 2 ustęp pierwszy, drugi i czwarty austr. ustawy z dnia 19 marca 1876 r. (Dz. U. P. Nr. 28)".

§ 2. Na skutek zarządzenia, zawartego w § 1 rozporządzenia niniejszego, w art. 5 rozporządzenia z dnia 23 sierpnia 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 90, poz. 709) cytat przed ustępem pierwszym oraz ustęp pierwszy otrzymują brzmienie następujące:

„§ 5 (§ 2 austr. ustawy z dnia 20 lutego 1907 r. Dz. U. P. Nr. 52).

Wniesienie rekursu nie wstrzymuje wykonania decyzji, jednakowoż przymusowe ściągnięcie kary stemplowej nie może nastąpić przed uprawomocnieniem się decyzji o nałożeniu kary".

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie w tydzień po ogłoszeniu.

Minister Skarbu:
(—) *W. Grabski.*
Minister Sprawiedliwości:
(—) *Żychliński.*

(Dz. U. R. P. z dn. 22.IV 1925 r. Nr. 40, poz. 276).

384.

OKÓLNIK L. DPO. 2926/VII/25.

w sprawie zezwolenia spółdzielniom na kasowanie znaczków stemplowych na wekslach.

Nawiązując do okólnika z 2 kwietnia 1925 r. L. DPO. 2042/VII/25 w sprawie zezwolenia spółdzielniom na kasowanie znaczków stemplowych na obligach i wekslach, Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, że przewidziany w punkcie 2 tego okólnika sposób kasowania znaczków stemplowych od prolongat weksli nie dotyczy prolongat tych weksli, które stanowią dokument, stwierdzający udzielenie przez spółdzielnię lub przez Centralną Kasę Spółek Rolniczych w Warszawie pożyczek swoim członkom, gdyż prolongaty takie wolne są od opłat stemplowych w myśl art. 4 ustawy z dnia 11 grudnia 1924 r. Dz. Ust. R. P. z r. 1925 Nr. 1 poz. 2 (ustęp b. oraz zdanie końcowe).

Warszawa, dnia 18 kwietnia 1925 r.

Za Ministra Skarbu:
(—) Werner.
w z. Dyrektora Departamentu.

Monopol spirytusowy.

385

OKÓLNIK L. 6807 D. A. M. a.

w sprawie znakowania symbolami, Województw i sposobów numeracji gorzelni i rektyfikacji.

Do wszystkich Izb Skarbowych, Urzędów Akcyz i Monopolów i do Dyrekcji Okręgów Skarbowych.

Celem ujednostajnienia z Dyrekcją Państwowego Monopolu Spirytusowego sposobu znakowania Województw oraz numerowania gorzelni i rektyfikacji, Ministerstwo Skarbu podaje poniżej zasady, których winny odtąd przestrzegać Władze Skarbowe, przy oznaczeniu Województw, gorzelni i rektyfikacji.

1) **Każda gorzelnia otrzymuje znak składający się z:**

a) symbolu oznaczającego charakter gorzelni względnie rektyfikacji.

b) symbolu Województwa w obrębie którego się znajduje.

c) numeru porządkowego w obrębie Województwa.

2) **Symbole oznaczające charakter gorzelni są następujące:**

G—gorzelnia rolnicza bez oddziału rektyfikacyjnego,

Gr—gorzelnia rolnicza z oddziałem rektyfikacyjnym,

Gp. — gorzelnia przemysłowa bez oddziału rektyfikacyjnego,
Gpr—gorzelnia przemysłowa z oddziałem rektyfikacyjnym,
Gd—gorzelnia drożdżowa bez oddziału rektyfikacyjnego,
Gdr—gorzelnia drożdżowa z oddziałem rektyfikacyjnym,
Go—gorzelnia owocowa.

3) Symbole dla oznaczenia Województw ustalone zostają według zasad przyjętych przy ustaleniu znaków samochodowych:

Woj. Pomorskie . . .	PM.
Woj. Poznańskie . . .	PZ.
Woj. Śląskie	ŚL.
Woj. Warszawa - Wieś	WR.
Woj. Warszawa - miasto	W.
Woj. Łódzkie	ŁD.
Woj. Kieleckie . . .	KL.
Woj. Krakowskie . . .	KR.
Woj. Białostockie . .	BŁ.
Woj. Lubelskie	LB.
Woj. Lwowskie	LW.
Woj. Wileńskie . . .	WN.
Woj. Nowogrodzkie . .	NW.
Woj. Poleskie	PL.
Woj. Wołyńskie	WŁ.
Woj. Tarnopolskie . .	TR.
Woj. Stanisławowskie .	ST.

4) Numerację porządkową gorzelni i rektyfikacji przeprowadzi Dyrekcja Państwowego Monopolu Spirytusowego dla każdego Województwa i dla każdego typu przedsiębiorstwa osobno i zakomunikuje ją Ministerstwu Skarbu oraz władzom skarbowym I i II instancji.

PRZYKŁADY:

1) gorzelnia rolnicza z oddziałem rektyfikacyjnym, położona w Województwie Tarnopolskim, która otrzymała numer porządkowy 12 oznaczona będzie: Gr—TR 12.

2) rektyfikacja samoistna w Województwie Lubelskim, która otrzymała numer porządkowy 4 oznaczona będzie: R—LB 4.

Warszawa, dnia 28 marca 1925 r.

Za Ministra Skarbu:
( ) *Dr. Głowacki:*
Dyrektor Departamentu:

386

OKÓLNIK L. 7260 D. A. M. — W. a.

w sprawie dodatkowej opłaty od spirytusu przerobionego na wódki gatunkowe.

Do Dyrekcji Państwowego Monopolu Spirytusowego, Izb Skarbowych — Wydział IV, Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego Wydz. Skarbowy, Dyrekcji Okręgów Skarbowych, Urzędów Akcyz i Monopolów.

Z wejściem w życie rozporządzenia z dnia 12 marca 1925 r. (Dz. Ust. Nr. 28, poz. 200), tracą moc przepisy § 11 rozporządzenia z dnia 27 grudnia 1924 r. w sprawie dodatkowej opłaty w wysokości 77 zł. od hl. 100%, przerobionego na wódki gatunkowe spirytusu (Dz. Ust. R. P. Nr. 116, poz. 1037).

W związku z tem zarządza się co następuje:

§ 1. Zapasy półfabrykatów wódek gatunkowych, soków, morsów i t. p., które w dniu 1 maja 1925 r. znajdować się będą na składzie w fabrykach wódek lub w wolnych składach wyrobów wódczanych, podlegają dodatkowej opłacie w wysokości 77 zł. za hl. 100%.

§ 2. Fabryki wódek obowiązane są zgłosić do dnia 8 maja 1925 r. na piśmie lub protokularnie w 2 egzemplarzach właściwym urzędom Akcyz i Monopolów I instancji, zaś poza siedzibą tych urzędów właściwemu inspektorowi Kontroli Skarbowej cały zapas półfabrykatów wódek gatunkowych, soków, morsów i t. p., jaki znajdować się będzie u nich na składzie w dniu 1 maja 1925 r. Odbiorcy przesyłek wysyłanych przed dniem 1 maja 1925 r., a odebranych po tym terminie, są obowiązani zgłosić je w przeciągu 2 dni po odbiorze.

Zgłoszenie zapasów ma zawierać dane co do ilości i mocy wskazanych wyżej wyrobów i miejsce pochodzenia zapasów.

Przyjmujący zgłoszenia zbada ścisłą datę wniesionego oznajmienia oraz potwierdza na obu egzemplarzach oznajmienia dzień zgłoszenia.

§ 3. Na podstawie otrzymanego zgłoszenia następuje urzędowe zbadanie przez organa Kontroli Skarbowej. Organ Kontroli Skarbowej wpisze wynik zbadania oraz wysokość dodatkowego podatku w obu egzemplarzach oznajmienia. 1 egz. pozostawia się zgłaszającemu, który obowiązany jest uiścić podatek w terminie do dni czternastu w P. K. O. na conto D. P. M. S. Nr. 30500 i donieść o tem przyjmującemu zgłoszenia urzędowi, urząd zaś przedłoży drugi egzemplarz oznajmienia po wpisaniu danych o uiszczaniu podatków właściwej Izbie Skarbowej.

§ 4. D. P. M. S. może na prośbę fabrykanta zezwolić na wpłacenie należnego podatku w 3 ratach miesięcznych.

§ 5. Osoby winne zaniedbania zgłoszenia, przepisanego § 2-im, lub zgłoszenia wyrobów zmniejszonej więcej niż o 5% ilości stwierdzonej urzędownie, podlegają odpowiedzialności art. 95 Ustawy o monopolu spirytusowym.

§ 6. Pozostałości spirytusu, wódek czystych i gatunkowych w gotowych wyrobach i w przerobie w dniu 1 maja 1925 r., winny być przeniesione do ksiąg według wzorów dołączonych do rozporządzenia z dnia 12 marca 1925 r. (Dz. Ust. R. P. Nr. 28, poz. 200).

§ 7. Od dnia 1 maja r. b. D. P. M. S. będzie sprzedawała spirytus, przeznaczony do wyrobu wódek gatunkowych, po zł. 644 za hl. 100%; odbiorca winien uiścić należności za ten spirytus w miejscu odbioru, a nie po przeprowadzeniu miesięcznego obrachunku w fabryce wódek, jak

to miało miejsce w myśl § 11 rozporządzenia z dn. 27 grudnia 1924 r.

Warszawa, dnia 10 kwietnia 1925 r.

Za Ministra Skarbu:
(—) *Dr. Głowacki*
Dyrektor Departamentu.

387.

OKÓLNIK Nr. 28/VI D. P. M. S.

w sprawie dostarczania prób wódek czystych.

Do Wszystkich Izb Skarbowych i Wydziału Skarbowego Województwa Śląskiego

Dyrekcja Państwowego Monopolu Spirytusowego uprasza Izbę Skarbową (Wydział Skarbowy W-wa Śląskiego) o wydanie polecenia organom podwładnym zakupienia prób wódek czystych, wyprodukowanych w rejonie Izby Skarbowej (W-wa Śląskiego) i dostarczenia ich D. P. M. S. adresując do Wydziału Technicznego D. P. M. S. w Warszawie ul. Królewska Nr. 23.

Przy zakupie uwzględniać należy przedewszystkiem próby wódek produkcji możliwie najdawniejszej.

D. P. M. S. prosi o zakupienie prób wódek. pochodzących conajmniej z 5-ciu rozlewni dużych, z 5-ciu średnich i z 5-ciu małych, według uznania Izby Skarbowej (Wydziału Skarbowego W-wa Śląskiego). Próby pochodzące z jednej i tej samej rozlewni winny być pobrane podwójnie, a mianowicie: po jednej, wziętej bezpośrednio z zapasów samej rozlewni i jednej, analogicznej, zakupionej w handlu, każda w ilości 4 butelek, pojemności nie mniejszej, niż 0,51., a zatem, łącznie każdego gatunku 8 butelek. W ten sposób Izba Skarbowa (Wydział Skarbowy W-wa Śląskiego) dostarczy:

5 prób zakupionych bezpośrednio z 5-ciu rozlewni dużych 5 x 4—20 but.

5 prób tychże gatunków zakupionych w handlu 5 x 4—20 but.

Dalej w ten sposób winny być zakupione próby wódek pochodzących z 5-ciu rozlewni średnich i z 5-ciu rozlewni małych.

Wszystkiego więc 15 rozlewni, wybranych przez Izbę Skarbową (Wydział Skarbowy W-wa Śląskiego) wyżej wskazanych 3-ch typów .D P. M. S. powinna otrzymać 15 x 2 x 4 = 120 butelek wódek czystych pojemności minimum 0,51.

Na każdej oryginalnej etykiecie butelki z wódką należy zaznaczyć (przypuszczalną) datę wyprodukowania wódki, oraz datę zakupienia przez organ skarbowy.

Jednocześnie na koszty zakupu i przesyłki wymienionych prób D. P. M. S. przekazuje stosownie do cen detalicznych obowiązujących od dnia 1 I 1925 r. (Dz. Ust. Nr. 116 poz. 1037/1924 r.) licząc na pół wódek o mocy 45° i 40°, zł. 201.60 opakowanie 18.40 = 220 zł. do wyliczenia.

Warszawa, dnia 6 marca 1925 r.

Dyrektor:
(—) *Dr. Podkomorski.*

388.

OKÓLNIK Nr. 29/VI. D. P. M. S.

W sprawie dostarczenia prób spirytusu surowego.

Do wszystkich Izb Skarbowych i Wydziału Skarbowego Województwa Śląskiego.

Dyrekcja Państwowego Monopolu Spirytusowego uprasza Izbę Skarbową (Wydział Skarbowy Woj. Śląskiego) o wydanie polecenia podwładnym organom pobrania i dostarczenia jej, pod adresem Wydziału Technicznego D. P. M. S. w Warszawie ul. Królewska 23, prób spirytusu surowego ze znajdujących się w obrębie Izby (Woj. Śląskiego) gorzeln.

Próby należy pobierać po jednej z każdej co najmniej 5 gorzelń rolniczych dużych, z 5 gorzelń rolniczych średnich i 5 gorzelń rolniczych małych według uznania Izby Skarbowej (Wydziału Skarbowego Woj. Śląskiego).

Niezależnie od tego, należy pobrać po jednej próbie spirytusu surowego z każdej gorzelni przemysłowej, znajdującej się w obrębie Izby Skarbowej (Woj. Śląskiego), a więc z każdej drożdżowni, każdej gorzelni przerabiającej melas, buraki, owoce, wzgl. inne surowce, oprócz kartofli.

Każda próba winna zawierać nie mniej, niż 2 litry, pobrane w 2 oddzielnych butelkach o pojemności powyżej 1 litr. każda.

Na każdą butelkę należy nakleić etykietę z danemi przewidzianemi w załączonym wzorze. Komplet etykiet w ilości 75 szt. jednocześnie przesyła się pod opaską pocztową.

Każdą butelkę spirytusu należy opieczętować pieczęcią urzędową pobierającego próbę funkcjonarjusza kontroli skarbowej sposobem przewidzianym w p. 4 okólnika D. P. M. S. z dn. 23 stycznia b. r. Nr. 10/VI.

Rozchód spirytusu pobranego z każdej gorzelni tytułem próby należy zaliczyć na rachunek D. P. M. S. z dodaniem odpowiedniego zapisu w książce magazynowej każdej gorzelni.

Koszta spirytusu, przesyłki i opakowania prób poniosą tymczasowo poszczególne gorzelnie, zaś D. P. M. S po otrzymaniu od Izby Skarbowej (Wydziału Skarbowego Woj. Śląskiego) wykazu tych kosztów, przekaże odpowiednią kwotę gorzelniom bezpośrednio.

Warszawa, dnia 6 marca 1925 r.

Dyrektor:
(—) *Dr. Podkomorski.*

389.

OKÓLNIK Nr. 30/VII D. P. M. S.

w sprawie sposobu dokonywania wpłat na zamówiony spirytus pobrany przez fabryki wódek z D. P. M. S.

Do wszystkich odbiorców spirytusu, zakupujących spirytus w Centrali Dyrekcji P. M. S.

By zapewnić odbiorcom szybkie otrzymanie towaru, Dyrekcja Państwowego Monopolu Spirytusowego przesyła dwa rodzaje blankietów nadawczych P. K. O. z wydrukowaną treścią na odwrocie środkowego odcinka z następującym pouczeniem.

Przy wpłatach na zamówiony spirytus należy użyć blankietu z napisem: „wpłata do zamówienia z dnia . . . . na . . . litrów spirytusu".

Przy wpłatach zakredytowanych należności, należy użyć blankietu z napisem: „wpłata na poczet pokredytowanych należności".

Dyrekcja Państwowego Monopolu Spirytusowego ostrzega, że wpłata do P. K. O. na czystych blankietach, bez wyjaśnienia celu wpłaty, automatycznie są zarachowywane na R-k sum nie wyjaśnionych i podlegają przewlekłej procedurze wyjaśnienia za pomocą korespondencji, a zatem załatwienie takich zamówień może się przewlec.

Warszawa, dnia 10 marca 1925 r.

Dyrektor:
(—) *Dr. Podkomorski.*

390.

OKÓLNIK Nr. 31/VII D. P. M. S.

w sprawie przedłużenia terminu na składanie podań o zaliczki.

Do wszystkich Izb Skarbowych, Dyrekcyj Okręgów Skarbowych i Urzędów Akcyz i Monopoli.

Termin 15 marca r. b. wymieniony w okólniku Nr. 21/VII w sprawie składania podań o zaliczki na surówkę, Dyrekcja Państwowego Monopolu Spirytusowego przedłuża do dnia 20 marca 1925 roku.

Warszawa, dnia 10 marca 1925 r.

Dyrektor:
(—) *Dr. Podkomorski.*

391.

OKÓLNIK Nr. 32/II D. P. M. S.

w sprawie niewykorzystanego prawa odpędu, skrobiowości ziemniaków i wypędu spirytusu.

Do wszystkich Izb Skarbowych i Wydziału Skarbowego w Katowicach, Urzędów Skarbowych Akcyz i Monopolów oraz do Dyrekcji Okręgów Skarbowych.

1. Niewykorzystane prawo odpędu.

Reskryptem z dnia 27/II 1925 r. L. 4441/A. Ministerstwo Skarbu przekazało do dyspozycji Dyrekcji Państwowego Monopolu Spirytusowego prawo odpędu tych wszystkich gorzelni, które uzyskały na kampanję 1924/25 r. prawo odpędu i jako nieuruchomione takowego całkowicie nie wyzyskały. W związku z powyższem uprasza się o możliwie śpieszne nadesłanie wykazu takich gorzelni, położonych w obrębie terytorjum podległego Izbie, celem uzgodnienia z danemi D. P. M. S. Nie dotyczy to Wielkopolskiej Izby Skarbowej, która odnośne wykazy nadesłała. W razie przyznania przez D. P. M. S. dodatkowego prawa odpędu z powyższej rezerwy specjalnej, przydział ten jako jednorazowy nie powinien mieć wpływu przy wymiarze prawa odpędu na następne kampanje. O dodatkowych przydziałach D. P. M. S. każdorazowo zawiadomi właściwą Izbę Skarbową i petenta.

2. Skrobiowość ziemniaków w kamp. 1924/25.

W celu wypośrodkowania przeciętnej skrobiowości ziemniaków przerabianych na wiosnę

r. b. w gorzelniach danego województwa, uprasza się bezzwłocznie polecić podległym organom kontroli przeprowadzić próby na skrobiowość szeregu gorzelni danego Urzędu Skarbowego, względnie Dyrekcji Okręgu Skarbowego.

Rezultaty przeprowadzonych prób z podaniem powiatu, nazwy gorzelni, oraz daty uskutecznionej próby, Urzędy Skarbowe prześlą do Izby Skarbowej — Wydział IV najpóźniej do 15 kwietnia r. b., która ze swej strony po wyprowadzeniu przeciętnej dla okręgu każdego Urzędu Skarbowego i dla całego województwa prześle do dnia 1 maja r. b. wraz z zestawieniem do Dyrekcji Państwowego Monopolu Spirytusowego, Wydział II, do Warszawy.

O ileby w posiadaniu Urzędów Skarbowych znajdowały się na zasadzie przeprowadzonych prób, dane skrobiowości ziemniaków, przerabianych w gorzelniach na początku kampanji gorzelniczej, dane te winny być dołączone i uwzględnione przy przeprowadzeniu przeciętnej skrobiowości ziemniaków dla danego województwa. Niezależnie od powyższego, pożądanem jest nadesłanie do D. P. M. S. jednocześnie jednak na osobnem zestawieniu, wszystkich ewentualnie posiadanych przez Urzędy Skarbowe danych o skrobiowości ziemniaków, przerabianych w gorzelniach w obecnej kampanji.

3. Kontyngent zakupu.

Potwierdza się podany na zjeździe w dniu 7 stycznia r. b. do wiadomości panom Naczelnikom Wydziałów IV, sposób obliczania przez Dyrekcję Państwowego Monopolu Spirytusowego kontyngentu zakupu dla poszczególnych gorzelni. Kontyngent zakupu obliczony został według formułek:

a) Dla gorzelń rolniczych:

$$K = 0.7P + 45$$
$$K_1 = 0.58P + 63$$
$$K_2 = 0.12P - 18$$

b) Dla gorzelń przemysłowych:

$$K = 0.434P + 85$$

gdzie:

P — oznacza prawo odpędu,

K — oznacza kontyngent zakupu na okres od 1/IX-24 do 31/XII-25r.,

K_1 — oznacza kontyngent zakupu na okres od 1/IX-24 do 31/VIII-25 r.,

K_2 — oznacza kontyngent zakupu na okres od 1/IX-24 do 31/XII-25 r.

4. Wypęd spirytusu na rachunek gorzelni zniszczonych.

Gorzelnie czynne, przerabiające oprócz swego, spirytus na rachunek gorzelni zniszczonych, winny w księgach produkcji uwidaczniać ilości ziemniaków, otrzymanych do przerobu od właściciela gorzelń zniszczonych (art. 51, ust. 2-gi Ustawy o monopolu spirytusowym), gdyż od tego uzależniona jest cena zakupu za spirytus monopolowy.

Przykład:

Gorzelnia czynna A ma kontyngent zakupu 600 hl., za które otrzyma według art. 11 Ustawy podstawową cenę np. 60 zł. z dodatkiem 8%, czyli po zł. 64.80 za 1 hl. Niezależnie od tego przerabia kontyngent zakupu gorzelni zniszczonej B i z ziemniaków tejże — 300 hl., za które wypłaca się zł. 60 z dodatkiem 15%, czyli po zł. 69 za 1 hl. spirytusu na rachunek gorzelni zniszczonej.

Gdyby gorzelnia A wypędziła powyższe 900 hl. z własnych ziemniaków, otrzymałaby cenę 60 zł. za 1 hl. spirytusu z potrąceniem 4%, czyli za całą ilość po Zł. 57.60. Różnica pomiędzy pierwszym a drugim wypadkiem stanowi 7.740 zł., które Skarb Państwa wypłaca dla podtrzymania gospodarstwa zniszczonego.

Należy przeto zwrócić szczególną uwagę, czy warunki art. 51 ust. 2, Ustawy o monopolu spirytusowem są przestrzegane i gorzelnie zniszczone dostarczają ziemniaki ze swego gospodarstwa, a w razie stwierdzenia niedotrzymania tego warunku—niezwłocznie Dyrekcję Państwowego Monopolu Spirytusowego zawiadomić.

5. Wypęd spirytusu z melasy przez gorzelnie rolnicze.

Niektóre gorzelnie rolnicze na zasadzie zezwoleń Ministerstwa Skarbu, udzielonych przed wprowadzeniem monopolu, dodają melasę do zacierów kartoflanych bez ponownego zezwolenia Ministra Skarbu (art. 34 i 35 Ustawy o monopolu spirytusowym), otrzymując zapłatę od Dyrekcji Państwowego Monopolu Spirytusowego jak za surówkę czysto ziemniaczaną.

W wypadkach stwierdzenia dodawania przez gorzelnie rolnicze melasy, bez specjalnego i wydanego po wejściu w życie ustawy o monopolu spirytusowym zezwolenia Ministerstwa Skarbu, uprasza się, niezależnie od wdrożenia postępowania karno-skarbowego, wszelkie transporty spirytusu z danej gorzelni wstrzymać pobrać próby zacierów, oraz spirytusu i takowe niezwłocznie przesłać do Dyrekcji Państwowego Monopolu Spirytusowego przy uwiadomieniu.

Warszawa, dnia 12 marca 1925 r.

Dyrektor:
(—) *Dr. Podkomorski.*

392.

OKÓLNIK l. 33 III. D. P. M. S.

w sprawie przestrzegania terminu składania raportów: „Obrót spirytusu".

Do wszystkich rektyfikacji samoistnych, firm, które zawarły umowę na sprzedaż komisową spirytusu monopolowego, wszystkich Izb Skarbowych, (Wydział IV) i Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego Wydział Skarbowy w Katowicach.

Dyrekcja P. M. S. stwierdziła, że Rektyfikacje przesyłają raport „Obrót spirytusu" z tak znacznem opóźnieniem, iż materjał cyfrowy za-

warty w raporcie, pozbawiony jest wszelkiej wartości aktualnej. Wobec tego D. P. M. S. powołuje się na treść okólnika Nr. 2/III z dnia 30 grudnia 1924 r., według którego termin wysłania raportu nie może przekraczać dwóch dni od ukończenia dekady. Jeżeli więc raport przypada za pierwszą dekadę miesiąca t. j. za czas od 1 — 10 dnia, wykończenie raportu winno nastąpić bezwzględnie dnia 11 danego miesiąca, przyczem raport wysłać należy niezwłocznie, najpóźniej jednakże dnia 12 danego mesiąca.

Dyrekcja P. M. S. zwraca niniejszym uwagę zakładom, zobowiązanym do składania raportu, na konieczność ścisłego przestrzegania terminu w wysyłce raportu „Obrót spirytusu", zaznaczając, że za wszelkie dalsze opóźnienia pociągać będzie wymienione zakłady do odpowiedzialności na mocy przepisów umowy rektyfikacyjnej. Jeżeli raport zostanie nadany na poczcie później aniżeli w drugim dniu po upływie dekady D. P. M. S. zastrzega sobie nałożenie kary umownej w myśl art. 40 umowy rektyfikacyjnej w wysokości Zł. 100 (słownie: złotych Sto) za każdy wypadek przekroczenia terminu.

Warszawa, dnia 14 marca 1925 r.

Dyrektor:
(—) *Dr. Podkomorski.*

393.

OKÓLNIK I. 34/IV. D. P. M. S.

w sprawie sprzedaży spirytusu.

Do wszystkich Izb Skarbowych, Wydziału Skarbowego Województwa Śląskiego, Dyrekcji Okręgów Skarbowych, Urzędów Skarbowych, Akcyz i Monopolów.

Dyrekcja Pństwowego Monopolu Spirytusowego zawiadamia, że **w dniu 12 marca 1925 roku** podpisane zostało „Rozporządzenie Ministra Skarbu o wyrobie i sprzedaży wódek niemonopolowych".

W Rozdziale XIII **„Sprzedaż Spirytusu i Wyrobów Wódczanych" § 49,** powiedziano: Spirytus przeznaczony do celów leczniczych, naukowych i domowych rozlewa wyłącznie D. P. M. S.

Spirytus ten nabywać mogą osoby prywatne w ilościach jednorazowo nie przekraczających 2 litrów na osobę.

Zakłady lecznicze, naukowe, lekarze, dentyści, weterynarze, aptekarze, felczerzy i akuszerki mogą nabywać powyższy spirytus do celów leczniczych w ilościach nieograniczonych za okazaniem legitymacji zawodowych.

Podając Okólnik do wiadomości, D. P. M. S. prosi powiadomić o treści niniejszego miejscowy handel i konsumentów.

Warszawa, dnia 15 marca 1925 r.

Dyrektor:
(—) *Dr. Podkomorski.*

394.

OKÓLNIK I. 35/IV. D. P. M. S.

w sprawie wykazu kredytów niespłaconych.

Do wszystkch Izb Skarbowych i Wydziału Skarbowego Województwa Śląskiego.

Dyrekcja Państwowego Monopolu Spirytusowego uprasza o nadesłanie na załączonym formularzu wykazu zeszłorocznych kredytów niespłaconych na 1 kwietnia r. b. wskutek uzyskanych odroczeń spłaty takowych.

Warszawa, dnia 30 marca 1925 r.

Dyrektor:
(—) *Dr. Podkomorski.*

ZAŁACZNIK do Okólnika Nr. 35/IV

W Y K A Z

Kredytów 1924 roku niespłaconych na dzień I/IV r. b. wskutek uzyskanych odroczeń.

L.	Fabryka	Miejscowość	Suma niespłaconego kredytu	Odroczony termin płatności	Przez kogo dana prolongata	U W A G I

395.

OKÓLNIK L. 36/III. D. P. M. S.

w sprawie zniesienia raportów negatywnych sprzedaży komisowej.

Do wszystkich Izb Skarbowych (Wydział IV), Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego (Wydział Skarbowy w Katowicach), Urzędów Akcyz i Monopolów, Dyrekcji Okręgów Skarbowych, Rektyfikacji, Gorzelni z Oddziałami Rektyfikacyjnymi i firm, które zawarły umowę na sprzedaż komisową spirytusu monopolowego.

Nawiązując do rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 30 grudnia 1924 r. L. 16891/A oraz okólnika Dyrekcji P. M. S. z dnia 22 stycznia 1925 r. L. 8/III zawiadamia się, że od 1 kwietnia r. b. znosi się obowiązek nadsyłania D. P. M. S. raportów negatywnych przez komisantów, prowadzących sprzedaż komisową spirytusu monopolowego, o ile w danym dniu nie odbywała się sprzedaż. To samo dotyczy Kontroli Skarbowych.

Wobec powyższego firmy prowadzące sprzedaż komisową, jak również Kontrole Skarbowe, obowiązane są zestawiać i nadsyłać D. P. M. S. raporty sprzedaży komsowej tylko wtedy, kiedy sprzedaż taka miała miejsce i dana ilość spirytusu została odprawioną.

Dla ułatwienia kontroli nadsyłanych raportów i ze względu na porządek księgowania raporty Firm i Kontroli Skarbowych winny się ze sobą zgadzać zarówno co do dat jak i odprawionych ilości spirytusu.

Kolejność liczb bieżących raportów zachowuje się jak dotychczas.

Rekapitulacje miesięczne ze sprzedaży komisowej winny być przesyłane D. P. M. S. najpóźniej 5-go każdego miesiąca.

Warszawa, dnia 31 marca 1925 r.

Dyrektor:

(—) *Dr. Podkomorski.*

396.

OKÓLNIK L. 37/II. D. P. M. S.

w sprawie przydziału i komisowej sprzedaży spirytusu.

Do wszystkich Izb Skarbowych, Wydziału Skarbowego Województwa Śląskiego, Urzędów Skarbowych, Akcyz i Monopolów, Dyrekcji Okręgów Skarbowych, oraz wszystkich firm, które zawarły umowę na sprzedaż komisową spirytusu monopolowego.

Przydział spirytusu.

1. Udzielanie uprawnień na pobór spirytusu odbywa się zgodnie z Rozporządzeniem Ministra Skarbu z dn. 27 stycznia r. b. L. 1590/D.A.M.W-a., przyczem ne wydanem uprawnieniu każdorazowo winna być wyznaczona kategorja ceny, oraz gatunek przydzielonego spirytusu.

2. W uprawnieniu na pobór spirytusu do wyrobów pachnideł, kosmetyków i esencji, wyznacza się ilość spirytusu pokrywającą zapotrzebowanie petenta do końca kalendarzowego roku, przyczem spirytus ten wydawany będzie zasadniczo w ratach miesięcznych.

Odpis uprawnienia, przesyła jednocześnie do wiadomości Dyrekcji P. M. S, Władza Skarbowa wydająca uprawnienia.

Uprawnienie może być w każdym czasie odwołane.

3. Organy kontroli skarbowej, odprawiające przydzielony spirytus winne na odwrotnej stronie uprawnienia zezwalającego na zakup spirytusu odnotować każdą odprawioną ilość spirytusu, stwierdzając to podpisem i pieczęcią.

Ilość wydanego spirytusu nie może przekroczyć ilości wymienionej w uprawnieniu.

Komisowa sprzedaż spirytusu.

4. Rektyfikacje i firmy, które zawarły umowę z Dyrekcją P. M. S. na sprzedaż komisową spirytusu monopolowego upoważnione są do sprzedaży komisowej spirytusu na poniżej wymienione cele, po cenach i w gatunkach wyszczególnionych w podanej tabeli:

Na jaki cel	Cena za 1 hl 100% loco rektyfikacja do naczyń odbiorców (w złotych)	Gatunek spirytusu	Pozwolenie na pobór spirytusu wydaje:
do wyrobu wódek czystych	567	Rekt. I gatunku	Władza Skarbowa I instancji po opłaceniu patentu.
do wyrobu wódek gatunkowych, oraz do wzmacniania win i soków	644	" "	" "
do wyrobu cukierków i tp. przedmiotów spożywczych, oraz na cele domowo lecznicze i naukowe	730	" "	Władza Skarbowa I instancji.
dla aptek, szpitali, oraz do masowej fabrykacji środków galenowych	567	" "	Władza Skarbowa II instancji.
do wyrobu pachnideł, wszelkiego rodzaju kosmetyków i esencji octowej	200	" "	" "
do wyrobu octu	65	Poślednie gatunki kartoflanki, a w braku ich — surówka kartoflana	" "
do wyrobu mydeł glicerynowych	105	Rekt. I gatunku	" "
do wyrobu środków leczniczych syntetycznych	105	" "	Ministerstwo Skarbu
na wszelkie inne cele przemysłowe	105	Poślednie gatunki	Władza Skarbowa II instancji.

Za spirytus podwójnie oczyszczony i filtrowany na cele, na które używany jest rektyfikat I gatunku cena spirytusu podwyższa się o 15 zł. za 1 hl. 100%.

Denaturat:

za 1 hl. objętościowy spirytusu skażonego ogólnym środkiem mocy 92° — zł. 55.

za 1 hl. objętościowy spirytusu skażonego ogólnym środkiem mocy 95° — zł. 57.

za uprawnieniem władzy Skarbowej I Instancji.

5. Spirytus do wyrobu eteru siarkowego, sztucznego jedwabiu, prochu na potrzeby wojska, oraz alkoholu absolutnego, wydawany będzie uprawnionym przez Ministerstwo Skarbu wyłącznie w Dyrekcji P. M. S.

6. Komisjonerzy obowiązani są w rubryce raportu o komisowej sprzedaży dokładnie podać numer, datę pozwolenia oraz Władzę Skarbową, która pozwolenie udzieliła.

7. Okólnik niniejszy obowiązuje od dnia 15 kwietnia 1925 r. i unieważnia przepisy wydane przez D. P. M. S., a sprzeczne z powyższemi zasadami.

Warszawa, dnia 7 kwietnia 1925 r.

Dyrektor:
(—) *Dr. Podkomorski.*

397.

OKÓLNIK L. 38/VII. D. P. M. S.

w sprawie zaliczkowania wyprodukowanego spirytusu w gorzelniach przemysłowych.

Do wszystkich Izb Skarbowych, Urzędów Akcyz i Monopolów oraz Dyrekcji Okręgów Skarbowych, do wszystkich Oddziałów D. P. M. S. przy Wydz. IV Izb Skarbowych, oraz do wszystkich Gorzelni Przemysłowych.

Stosownie do zezwolenia Ministerstwa Skarbu Nr. 6709/A-25, Dyrekcja Państwowego Monopolu Spirytusowego będzie udzielać zaliczek na poczet wyprodukowanego i oczyszczonego spirytusu w wysokości: 40 gr. za litr, przeznaczonego na kontyngent zakupu. Tytułem prowizji i oprocentowania Dyrekcja P. M. S. pobierać będzie 0,75 grosza od zaliczkowanego litra.

Zaliczkę potrącać będzie Dyrekcja Państwowego Monopolu Spirytusowego przy zapłacie za dostarczone ilości na poczet kontyngentu zakupu.

Przedsiębiorca gorzelni przemysłowej, ubiegający się o zaliczkę winien:

1) Odstąpić na rzecz D. P. M. S. posiadany przez siebie zapas spirytusu, wypełniając załączony formularz 3 Gr.

2) Prześle jednocześnie poświadczenie władzy skarbowej na załączonym formularzu Nr. 4 Gr.

3) Prześle cesje polisy ubezpieczeniowej na rzecz D. P. M. S.

Gorzelnie przemysłowe, którym przyznana zostanie zaliczka, zobowiązane będą do wydania, względnie wysyłki spirytusu, według dyspozycji

Dyrekcji Państwowego Monopolu Spirytusowego.

Warszawa, dnia 8 kwietnia 1925 r.

Dyrektor:
(—) *Dr. Podkomorski.*

398.

OKÓLNIK L. 39 II. D. P. M. S.

w sprawie udzielania uprawnień na sprzedaż spirytusu do celów domowo-leczniczych.

Do wszystkich Izb Skarbowych, Wydziałów IV, i do Urzędu Skarbowego Województwa Śląskiego w Katowicach.

Do wiadomości D. P. M. S. doszło, że niektóre Izby Skarbowe robią częstokroć nieuzasadnione trudności przy udzielaniu uprawnień na hurtowną i detaliczną sprzedaż spirytusu do celów domowo-leczniczych.

Powołując się na okólnik Ministerstwa Skarbu L. 1859/D. A. M. W. a w sprawie rozlewni spirytusu do celów domowych i leczniczych i wychodząc z założenia, że wszystkie osoby, uprawnione do sprzedaży wszelkich trunków w naczyniach zamkniętych hurtowo lub detalcznie, zasadniczo zasługują na zaufanie za nielicznemi wyjątkami zależnymi od uznania Izb Skarbowych, oraz mając na względzie uprzystępnienie szerszemu ogółowi nabywanie spirytusu do celów domowo-leczniczych, D. P. M. S. uprasza Izby Skarbowe o niestawianie zbyt wielkich przeszkód przy udzielaniu uprawnień na sprzedaż hurtową i detaliczną spirytusu, wyjątek w tym względzie stanowią fabryczne składy położone w obrębie fabryk wódek.

Opierając się na rozporządzeniu Ministra Skarbu z dnia 12 marca 1925 r. (Dz. Ust. R. P. z dnia 24 marca 1925 r. Nr. 28/D. P. M. S. podaje do wiadomości, że osoby prywatne uprawnione są do nabywania w miejscach sprzedaży spirytusu w ilości nieprzekraczającej 2 litrów na osobę bez przedstawienia specjalnych upoważnień.

Warszawa, dnia 8 kwietnia 1925 r.

Dyrektor:
(—) *Dr. Podkomorski*

399.

OKÓLNIK L. 40 II. D. P. M. S.

w sprawie stawek rektyfikacyjnych i jakości rektyfikacji.

Do wszystkich Rektyfkacji samoistnych oraz wszystkich Izb Skarbowych i Wydziału Skarbowego Województwa Śląskiego, Oddziałów D. P. M. S. przy Izbach Skarbowych i wszystkich Urzędów Akcyz i Monopolów wzgl. Dyrekcji Okręgów Skarbowych.

W art. 38 Umowy Rektyfikacyjnej przewidziana jest możność zmiany wysokości obowiązujących dotychczas stawek rektyfikacyjnych między innemi w tym wypadku, gdy ceny węgla lub robocizny z dniem 1 listopada 1924 r., przyjęte do kalkulacji wymienionych stawek, zmienią się co najmniej o 10%.

Wypadek taki zaszedł obecnie. Według wiadomości statystycznych Głównego Urzędu Statystycznego w okresie od 27/X do 2/XI 1924 r. ceny węgla były następujące: węgiel dąbrowiecki gruby = 24 zł., węgiel górnośląski = 29 zł., według tychże wiadomości cena węgla dąbrowieckiego w końcu marca wynosiła = 21 zł. 33 gr., zaś górnośląskiego = 25 zł. 38 gr.

Na podstawie tych ostatnich danych statystycznych konstatuje się, że cena węgla dąbrowieckiego spadła o 11,1%, zaś górnośląskiego o 12,5%, czyli średnio o 11,8%.

Aczkolwiek D. P. M. S. w tych warunkach uprawnioną jest do przeprowadzania stosownej redukcji stawek rektyfikacyjnych, z przysługującego jej prawa nie skorzysta na przeciąg kwietnia i maja r. b. zastrzegając sobie jednak zastosowanie obniżek na podstawie powyższych danych o cenach węgla począwszy od dnia 1 czerwca r. b.

Ulgę tę D. P. M. S. czyni przemysłowi rektyfikacyjnemu, by mu dać możność lepszego wykonywania przyjętych na siebie obowiązków i w tem przekonaniu, że Rektyfikacje dostarczać będą spirytus prawidłowo oczyszczony, wytrzymujący próbę czystości, w umowie przewidzianą.

D. P. M. S. zastrzega sobie pozatem stosowanie wszelkich rygorów, przewidzianych w umowie.

Jednocześnie D. P. M. S. uprzedza Rektyfikacje, że na rok następny zamierza zawrzeć umowy rektyfikacyjne tylko z temi Rektyfikacjami,

które w bieżącej kampanji wykażą odpowiednią sprawność techniczną.

Warszawa, dnia 14 kwietnia 1925 r.

Dyrektor:
(—) *Dr. Podkomorski.*

400.

OKÓLNIK l. 7988 D. A. M. W. a.

w sprawie rejestracji fabryk wódek.

Do Izb Skarbowych — Wydział IV, Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego — Wydział Skarbowy w Katowicach i Dyrekcji Państwowego Monopolu Spirytusowego.

Celem uzgodnienia przepisów § 41 rozp. M. S. z 10/III 1925 .r oraz § 4 rozp. M. S. z 12/III 1925 r. (Dz. Ustaw Nr. 31 i 28 p. p. 218 i 201) wyjaśnia się, że podania o rejestrację fabryk wódek w terminie czterotygodniowym obowiązują na mocy § 4 rozp. z 12/III przedsiębiorstwa istniejące dotychczas na podstawie uprawnień otrzymanych od władz administracyjnych lub samorządowych i mają na celu zachowanie tych uprawnień w dalszym ciągu na rok bieżący (Woj. zachodnie i południowe).

Przedsiębiorcy, którzy korzystali dotąd z uprawnień otrzymanych od władz skarbowych tem samem są już u tych ostatnich zarejestrowani i nie potrzebują przeto dokonywać zbędnej rejestracji (Woj. środkowe i wschodnie).

Przepis § 41 ust. 2 rozp. M. S. z 10/III 1925 r. odnosi się w równej mierze do wszystkich bez wyjątku fabrykantów wódek, którzy pragną utrzymać swoje zakłady w ruchu w latach następnych. W tych wypadkach mogą zresztą oba przepisy być załatwione jednocześnie.

Warszawa, dnia 25 kwietnia 1925 r.

Za Ministra Skarbu:
(—) *Leśniowski.*
Zastępca Dyrektora Departamentu.

401.

OKÓLNIK l. 7629 D. A. M. - W. c.

w sprawie sporządzania w gorzelniach, rektyfikacjach i wolnych składach obrachunków zaników składowych, drogowych i rafinacyjnych.

Na zasadzie art. 96 Ustawy z dn. 31 lipca 1924 r. o monopolu spirytusowym (Dz. Ust. R. P. r 1924 Nr. 78 poz. 756) weszła w życie z dniem 1 stycznia 1925 roku część I tejże Ustawy, obejmująca postanowienia ogólne o monopolu spirytusowym, zakup i oczyszczanie spirytusu, fabrykację wódek, sprzedaż spirytusu i monopolowych wyrobów wódczanych i obrót z zagranicą.

W rozporządzeniu Ministra Skarbu z dnia 10 marca 1925 r. w celu wykonania ustawy o monopolu spirytusowym (Dz. Ust. R. P. 1925 r. Nr. 31 poz. 218) paragrafy 49 — 54 włącznie określają dopuszczalne normy zaników składowych, drogowych i rektyfikacyjnych, a odpowiedzialność za nie i wysokość opłat za przekraczające normę ubytki przewidują artykuły 9 i 13 wspomnianej Ustawy monopolowej.

Wobec tego wszelkie obrachunki ubytków w gorzelniach, rektyfikacjach i wolnych składach winny być dokonane:

a) za czas do 1 stycznia 1925 roku według przepisów §§ 8 i 9 rozporządzenia z dn. 28 października 1921 r. (Dz. Ust. R. P. 1921 r. Nr. 96, poz. 705) trybem wskazanym w załączniku A do tegoż rozporządzenia oraz w okólniku z dn. 27 XII 1921 r. L. 11961 (Dz. Urz. Min. Skarbu 1921 r. Nr. 47 — 48 poz. 588);

b) za czas od 1 stycznia 1925 roku z zastosowaniem norm dopuszczalnych zaników według §§ 49 — 54 rozporządzenia Ministra Skarbu z dn. 10/III 1925 r. i wysokości opłat według art. 9 i 13 Ustawy monopolowej z dn. 31 lipca 1924 roku.

Przytem należy mieć na względzie, że:

1) na dzień 1 maja r. 1925 winny być zamknięte obrachunki ubytków w gorzelniach, rektyfikacjach i wolnych składach,

2) dla następnych obrachunków ubytków w powyższych przedsiębiorstwach ustanawia się okres miesięczny, i

3) należność za ubytki, przekraczające dozwolone zaniki, winna być, zgodnie z rozporządzeniem Ministerstwa Skarbu z dn. 6 kwietnia 1925 r. L. 6970/W. C., wpłacaną do Kas skarbowych na Dział 14 budżetu Ministerstwa Skarbu „Monopol Sprytusowy“ bez wskazywania paragrafu.

Przy ostatecznem zamykaniu książek należy sporządzać ponadto obrachunk za cały rok ubiegły (§ 10 rozporządzenia z dn. 10/III 1925 r.), przyczem do obliczenia zaniku składowego należy przyjąć jako zanik dozwolony w gorzelniach, posiadających aparaty kontrolno-miernicze, 1%. w rektyfikacjach zaś oraz wolnych składach spirytusu 0,5% od rzeczywistego przychodu łącznie z zeszłorocznym remanentem.

O ile przy rocznem obliczeniu okaże się, że rzeczywiste ubytki za rok nie przekraczają zaników dozwolonych, należy zwrócić należności wpłacone za ubytki, przekraczające zaniki dozwolone, a stwierdzone przy miesięcznych obrachunkach.

Warszawa, dnia 23 kwietnia 1925 r..

Za Ministra Skarbu:
(—) *Leśniowski*.
Zastępca Dyrektora Departamentu.

Przepisy celne.

402.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 31 marca 1925 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Dóbr Państwowych o preparatach chemicznych zwolnionych od cła.

Na podstawie § 4 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 26 czerwca 1924 r. w sprawie taryfy celnej (Dz. U. R. P. Nr. 54 poz. 540) zarządza się co następuje:

§ 1. Stosownie do uwagi 1-ej poz. 112 taryfy celnej, stanowiącej załącznik do wymienionego wyżej rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej, wolne są od cła przy przywozie następujące preparaty chemiczne, przeznaczone do uchronienia od zarazy lub leczenia krzewów i drzew owocowych, jak również do walki ze szkodnikami gospodarstwa rolnego:

1) zieleń szwainfurcka (paryska),
2) bejca „Uspulun",
3) bejca „Germisan".

§ 2. Urzędy celne nie będą pobierały od wyszczególnionych wyżej preparatów chemicznych cła w wypadkach okazania im przy rewizji celnej zaświadczeń wydanych przez właściwe izby rolnicze lub — w razie braku ich — przez właściwych wojewodów, a stwierdzających, że preparaty te sprowadzane są istotnie dla celów wymienionych w § 1 niniejszego rozporządzenia. W zaświadczeniach tych nadto winny być wskazane osoby wysyłającego i odbiorcy oraz ilość przywożonego preparatu.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:
(—) *W. Grabski.*

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych:
(—) *Janicki.*

(Dz. U. R. P. z dn. 18.IV 192 r. Nr. 38 poz. 262).

403.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRÓW: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Dóbr Państwowych

z dnia 11 kwietnia 1925 r.

w sprawie zmiany rozporządzenia z dnia 11 września 1924 r. o ustanowieniu ceł wywozowych na niektóre towary.

Na podstawie art. 7 ustęp a) ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. w przedmiocie uregulowania stosunków celnych (Dz. U. R. P. Nr. 80 poz. 777) zarządza się co następuje:

§ 1. Cło wywozowe na melasę (poz. taryfy celnej wywozowej 224), wprowadzone rozporządzeniem z dnia 11 września 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 83 poz. 796), zostaje zawieszone.

§ 2. W rozporządzeniu z dnia 11 września 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 83 poz. 796) nadaje się niektórym pozycjom taryfy celnej następujące brzmienie:

Pozycja taryfy celnej:		Cło od 100 kg. Zł.	gr.
227	Skóry surowe:		
	a) wołowe	24	—
	b) cielęce	60	—
	c) końskie	25	—
	d) baranie	30	—
	e) kozie	60	—
	f) skórki zajęcze i królicze niewyprawione	100	
227	g) mizdra oraz odpadki i skrawki skór wszelkich . . .	4	—
228 p. 2	Dłużyce i kłody:		
	a) drzew iglastych . .	—	40
	b) drzew liściastych z wyjątkiem buku .	—	20
229	Odpadki z kory drzewa korkowego .	3	50

§ 3. Skóry cielęce surowe, nadane do przewozu koleją lub drogą wodną najpóźniej w przeddzień ogłoszenia niniejszego rozporządzenia, będą opłacały przy wywozie cło dotychczasowe w ciągu dni 14 od dnia ogłoszenia niniejszego rozporządzenia.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Jednocześnie uchyla się rozporządzenie Ministrów: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Dóbr Państwowych z dnia 30 grudnia 1924 roku o zmianie rozporządzenia z dnia 11 września 1924 r. w sprawie ustanowienia ceł wywozowych na niektóre towary (Dz. U. R. P. z 1925 r. Nr. 2 poz. 18).

Minister Skarbu:
W. Grabski.

Minister Przemysłu i Handlu:
(—) *Józef Kiedroń.*

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych:
Janicki.

(Dz. U. R. P. z d. 20/IV 1925 r. Nr. 39, poz. 271).

404.

Rozporządzenie Ministrów: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Dóbr Państwowych

z dnia 11 kwietnia 1925 r.

o ulgach celnych.

Na podstawie art. 7 punkt b. ustawy z dn. 31 lipca 1924 r. w przedmiocie uregulowania stosunków celnych (Dz. U. R. P. № 80 poz. 777) zarządza się co następuje:

§ 1. Poniżej wyszczególnione towary opłacają cło ulgowe, którego wysokość w stosunku do cła normalnego, podanego w taryfie celnej z dnia 26 czerwca 1924 r., wynosi odpowiedni procent, uwidoczniony w poniższej tabeli:

Pozycja taryfy celnej:	Nazwa towaru:	Cło ulgowe w $^{0}/_{0}$ cła normalnego:
2 p. 1	Ryż wyłuszczony polerowany	25
2 p. 2	Ryż niewyłuszczony	bez cła
2 p. 3	Ryż łamany, zawierający najwyżej $5^{0}/_{0}$ wagi całych ziarn, przeznaczony do wyrobu krochmalu	bez cła
2 p. 4	Ryż wyłuskany lecz w błonce, niepolerowany, do wyrobu ryżu polerowanego, za pozwoleniem Ministerstwa Skarbu	bez cła
3 p. 1 a	Mąka żytnia	bez cła
3 p. 1 b	Mąka pszenna	bez cła
Z 3 p. 1 c	Mąka kukurydziana	bez cła
Z 5 p. 1 a I	Ziemniaki do sadzenia, za pozwoleniem Ministerstwa Skarbu	bez cła
Z 21 p. 1	Tytuń w liściach i wiązkach z łodygami lub bez; łodygi tytuniowe, odpadki i miał	10
Z 20 p. 2	Herva mate, przywożone bezpośrednio z krajów produkcji, za świadectwem pochodzenia, wystawionem podług ogólnych przepisów, dotyczących świadectw pochodzenia (zaopatrzonym w wizę konsularną)	10
Z 24 p. 7 a, b	Mleko zgęszczone i w proszku, z cukrem lub bez — łącznie z wagą bezpośredniego opakowania	10
Z 28 p. 1 b	Wina skażone solą do wyrobu winiaku, o zawartości alkoholu od 16^{0} do 25^{0} włącznie, za pozwoleniem Ministerstwa Skarbu	[illegible]
Z 34 p. 1	Mięso świeże, solone i mrożone	bez
Z 35 p. 2	Bryndza	80
Z 37 p. 3 a	Łososie tylko solone, dla fabryk konserw, za pozwoleniem Ministerstwa Skarbu	80
37 p. 4 b	Śledzie solone	cło opłaca się od wagi brutto, za potrąceniem wagi, zewnętrznego opakowania
Z 40 p. 3 a	Woły	80
Z 41 p. 3	Kości poddane działaniu kwasu siarkowego; użyźniające komposty i pudrety	bez cła
Z 41 p. 4	Kości palone, mąka, śrut, popiół i węgiel z kości	bez cła
51 p. 1 a	Tłuszcze zwierzęce, surowe, przetopione; tłuszcz kostny; surowy tłuszcz z wełny	80
51 p. 1 b	Tłuszcze zwierzęce odsączone, przerobione, zestalone; oleomargaryna, premier jus, również tłuszcze odpadkowe	20
51 p. 6 a	Oleje pochodzenia zwierzęcego, oprócz osobno wymienionych	80
51 p. 6 b	Tran rybi oczyszczony	80
51 p. 6 c	Margaryna i sztuczne masła jadalne	80
52 p. 7	Wosk bitumiczny z węgla brunatnego	40
Z 56 p. 3 b, p. 4 a	Szmaty kożuchowe ze skór baranich i koźlich, za pozwoleniem Ministerstwa Skarbu	10
Z 57 p. 1 a, b	Obuwie skórzane, z wyjątkiem osobno wymienionego, o ile para waży powyżej 1200 gramów	60
Z 57 p. 5 b	Bicze tkackie	10
Z 57 p. 5 b	Skórzane wyroby „frottoirs", za pozwoleniem Min. Skarbu	20
Z 58 p. 3	Drzewo cedrowe do wyrobu ołówków, za pozwoleniem Ministerstwa Skarbu	40
Z 62 p. 4	Nasiona lucerny, za pozwoleniem Ministerstwa Skarbu	10
62 p. 9 a	Nasiona drzew iglastych, za pozwoleniem Ministerstwa Skarbu	20
65 p. 3	Gips rodzimy i alabaster w kawałkach niepalony	10
66 p. 6	Płyty łupkowe piłowane, również szlifowane, oprócz wyrobów z łupku	10
66 p. 8	Płyty łupkowe łupane nieobrobione	10
Z 71 p. 2	Grafit mielony	40
Z 71 p. 5 a	Wyroby prasowane z węgla, o długości sztuki powyżej 250 mm., wagi poniżej 3 klg., do wyrobu azotniaku, za pozwoleniem Min. Skarbu	10
Z 71 p. 5 b	Wyroby prasowane z węgla dla elektrotechniki, jako to: świece, płytki, cylindry, węgle do elementów i t. p. o wadze sztuki powyżej 3 kg.	10
Z 72 p. 4	Cegły i płyty z gliny szamotowej dla wielkich pieców aparatów Cowpera i pieców koksowych, za pozwoleniem Ministerstwa Skarbu	60
Z 72 p. 6	Cegły, kształtki i płyty z kwarcu i dynasu	20

Pozycja taryfy celnej:	Nazwa towaru:	Cło ulgowe w % cła normalnego
72 p. 7	Cegły i płyty z magnezytu	10
72 p. 10	Cement szamotowy (ciasto z gliny ogniotrwałej), zaprawa szamotowa, dynasowa i ich surogaty; cement ogniowy, kraterowy i t. p.	80
Z 77 p. 2 b	Balony, rurki i bagietki szklane do wyrobu lampek elektrycznych, dęte również w formach	80
Z 77 p. 8 c	Szkła antyczne, opalowe, katedralne do wyrobu witraży, za pozwoleniem Min. Skarbu	60
Z 77 p. 8 d	Szkła antyczne, opalowe, katedralne do wyrobu witraży, za pozwoleniem Min. Skarbu	40
Z 78 p. 1 a, b, c, d	Szyby lustrzane obrobione: szlifowane i polerowane; szkło taflowe nielane, polerowane, o powierzchni do 20.000 cm^2 włącznie	80
78 p. 2	Szyby lustrzane nieobrobione po odlaniu, t. j. niematowane, nieszlifowane i niepolerowane, opłacają cło według p. 1 z potrąceniem 40%	80
81	Oleje ze smoły z węgla kamiennego lekkie, średnie, ciężkie (antracenowy, kreozotowy, benzol, toluol, kumol, ksylol, solvent-nafta, mieszanina ksyloli, antracen, naftalina) wszystko surowe nieoczyszczone; kwas karbolowy surowy czarny	80
82 p. 1	Żywica drzew iglastych	80
82 p. 2	Kalafonja i galipot	40
83 p. 3	Ciasto asfaltowe, asfalty topliwe, sztuczne, smoła asfaltowa	80
Z 87 p. 2 b	Kauczuk, gutaperka i balata: myte, prasowane w arkuszach i płytach	20
91 p. 2	Siarka oczyszczona, kwiat siarczany	10
98 p. 4	Azotan amonu	20
98 p. 5	Siarczan amonu	10
Z 103 p. 3	Saletra wapniowa (azotan wapnia)	10
105 p. 5	Dwuwęglan sodu (bicarbonat) i potasu	10
105 p. 11	Wodorosiarczek sodu	20
Z 106 p. 1	Octan wapnia surowy do wyrobu acetonu i kwasu octowego, za pozwoleniem Ministerstwa Skarbu	20
Z 108 p. 3	Siarczek węgla	10
108 p. 4	Kwas azotowy o stężeniu więcej niż 40° B; nitroza (mieszanina kwasu azotowego z siarkowym)	10
108 p. 4	Kwas azotowy o stężeniu 40° B. i mniej	80
108 p. 9	Kwas salicylowy	20
112 p. 10	Benzol, toluol, ksylol, antracen, oczyszczone	80
Z 112 p. 11	Oczyszczony fenol	80
112 p. 16 a, b	Oksy—związki benzolu, toluolu, naftaliny oraz ich sulfokwasy, oprócz osobno wymienionych	20
Z 112 p. 17 a, b, c, d, e, f, g, h	Nitro, amino, chlorowco, amino-oksy pochodne szeregu aromatycznego, kwas ftalowy, sole tych związków, oprócz osobno wymienionych	20
Z 112 p. 25 a	Nitro, oksyamino i chlorowco pochodne, oprócz osobno wymienionych	20
Z 112 p. 25 b	Leukonin, terrar, kryolit sztuczny, soda krzemowo-fluorowa (fluoro-krzemian sodu) do wyrobu naczyń emaljowanych, za pozwoleniem Ministerstwa Skarbu	20
Z 112 p. 25 b	Fluorek sodu	10
Z 112 p. 25 b	Nadchloran potasu	60
Z 112 p. 25 c	Dekalina, tetralina (dekahydro- i tetrahydro-naftalina)	10
112 p. 27	Azotany toru, ceru, berylu, glinu (aluminium) i magnezu	40
Z 115 p. 1	Eter siarczany do wyrobu sztucznego jedwabiu oraz prochu bezdymnego, za pozwoleniem Ministerstwa Skarbu	20
117 p. 3	Olej słonecznikowy	40
117 p. 7 a	Oleje roślinne osobno niewymienione (kokosowy, palmowy z nasion i rdzenia, bawełniany, soya, kukurydzowy, sezamowy i t. p.) o zawartości 1% i wyżej wolnych kwasów tłuszczowych	20
Z 117 p. 7 b	Oleje wyszczególnione pod a) o zawartości poniżej 1% wolnych kwasów tłuszczowych	50
124. Uwaga	Drzewo quebrachowe raszplowane na wiórki do przesypki (t. zw. Lohschnitt) i mielone	40
124 p. 2 a	Ekstrakt quebrachowy suchy niesulfitowany	20
124 p. 2 b	Ekstrakt quebrachowy suchy sulfitowany (rozpuszcza się w zimnej wodzie)	40
124 p. 3 a	Ekstrakty garbnikowe osobno niewymienione, suche	20
124 p. 3 b	Ekstrakty garbnikowe osobno niewymienione, ciastowate	80
124 p. 3 c	Ekstrakty garbnikowe osobno niewymienione, płynne	80
Z 1[illegible]0 p. 2	Stopy żelazne (ferroaljaże), jako to: ferro-aluminium, -silicium, -molibden, -wanadium, -chrom, -fosfor i t. p. o zawartości powyżej 30% innych składników prócz żelaza; surówka man-	

Pozycja taryfy celnej:	Nazwa towaru:	Cło ulgowe w $^{0}/_{0}$ $^{0}/_{0}$ cła normalnego
	ganowa o zawartości manganu powyżej 15$^{0}/_{0}$	bez cła
Z 140 p. 3, 4	Szyny żłobkowane	10
Z 140 p. 7	Blacha żelazna i stalowa, również dekapowana, ściemniona lub innym sposobem sztucznie oksydowana, również pokryta lustrzaną warstwą tlenku, — o grubości 0,28 mm. i mniej	20
143 p. 5. a	Blachy paleniskowe do budowy parowozów, chociażby wytłaczane i wiercone	40
Z 147 p. 2	Popiół cynkowy	20
Z 149 p. 1 a, b	Rury miedziane i ze stopów miedzi bez szwu, gołe, niepolerowane	20
Z 149 p. 7	Oprawki (czopy, cokle) mosiężne z łebkiem porcelanowym, szklanym lub witrytowym do wyrobu lampek elektrycznych	20
Z 149 p. 7 i 8	Dzwony kościelne z miedzi i stopów miedzi	40
Z 150 p. 1	Elektrody magnetytowe	20
Z 150 p. 4 a, b	Walce z żelaza lanego utwardzane nieobrobione lub zgruba obdartą powierzchnią i wykończonemi czopami i rozetami, bądź o średnicy 400 mm. i wyżej, bądź o długości 1500 mm. i wyżej	10
Z 150 p. 4 c	Niewyrabiane w kraju walce z żelaza lanego utwardzane, obrobione, za pozwoleniem Ministerstwa Skarbu	20
Z 152 p. 7 a, b	Rury bez szwu o osi prostej, wszelkiej wagi, o średnicy zewnętrznej powyżej 300 mm., zaopatrzone z jednego końca w gwint wewnętrzny i z drugiego końca w gwint zewnętrzny, nacięty na długości nie mniejszej niż połowa zewnętrznej średnicy rury	10
	powyższy punkt z chwilą wprowadzenia w życie konwencji handlowej czecho - słowacko-polskiej	15
Z 152 p. 7 a, b	Rury bez szwu o osi prostej, wszelkiej wagi, o średnicy zewnętrznej powyżej 100 mm do 300 mm. włącznie, zaopatrzone z jednego końca w gwint wewnętrzny i z drugiego końca w gwint zewnętrzny, nacięty na długości nie mniejszej niż połowa zewnętrznej średnicy rury	30
	powyższy punkt z chwilą wprowadzenia w życie konwencji handlowej czecho - słowacko-polskiej	45
Z 153 p. 1 a i z 154 p. 1, 2, 3	Górnicze benzynowe lampki bezpieczeństwa	10
Z 153 p. 1 a i z 154 p. 1, 2, 3	Części tychże lampek, za pozwoleniem Ministerstwa Skarbu	40
Z 153 p. 7	Łańcuchy wszelkie z żelaza grubszego niż 6$^{1}/_{2}$ mm. na potrzeby wiertnictwa, za pozwoleniem Ministerstwa Skarbu	10
153 p. 10	Butle żelazne i stalowe	20
Z 155 p. 2 a, b, c, d, e, f, Uwaga 1, i Uwaga do punktu 3-go	Drut miedziany i ze stopów miedzi; skręty z drutu — wszystko również cynowane	80
Z 156 p. 2 a	Gwoździe druciane oraz cięte oprócz osobno wymienionych; gwoździe z surowca kowalnego	80
Z 156 p. 5 a, b	Liny druciane żelazne i stalowe z drutów o grubości pół milim. i wyżej	80
Z 156 p. 5 a	Kabloszyny, za pozwoleniem Ministerstwa Skarbu	10
Z 156 p. 10 c II	Tkaniny druciane z drutu miedzianego i stopów miedzi oraz z metali i stopów, wymienionych w pozycji 143, dla produkcji cementowej i papierniczej, za pozwoleniem Ministerstwa Skarbu	20
Z 156 p. 11	Niewyrabiane w kraju przewodniki izolowane, lecz niepokryte ołowiem, za pozwoleniem Ministerstwa Skarbu	80
156 p. 12 a	Kable elektryczne obłożone ołowiem, o średnicy zewnętrznej powyżej 45 mm. oraz opancerzone wszelkie	40
Z 156 p. 12 b	Kable elektryczne obłożone ołowiem, o średnicy 45 mm. i mniej	80
160 p. 1	Kosy i sierpy	bez cła
160 p. 2	Łopaty, widły, rydle, motyki, grabie, sapy, oskardy i kilofy	80
Z 161 p. 3 a, b, c	Niewyrabiane w kraju narzędzia stalowe hartowane do obrabiania, za pozwoleniem Ministerstwa Skarbu	20
162 p. 2	Stemple do matryc (punce) i matryce metalowe do odlewu czcionek i maszyn zecerskich	20
162 p. 3, 4	Linje mosiężne drukarskie, klisze	20
162 p. 5	Kamienie litograficzne z wykonanemi na nich rysunkami	20
162 p. 6	Wszelkie osobno niewymienione przybory zecerskie i drukarskie, jako to: wierszownice, kliny i t. p.	20
Z 167 p. 1	Niewyrabiane w kraju maszyny osobno niewymienione za pozwoleniem Ministerstwa Skarbu	10
167 p. 2	Parowozy, tendry	10

Pozycja taryfy celnej:	Nazwa towaru:	Cło ulgowe w % cła normalnego
Z 167 p. 3	Elektrowozy, wagony parowę, spalinowe i elektryczne	10
Z 167 p. 3	Lokomotywy spalinowe i pneumatyczne, za pozwoleniem Ministerstwa Skarbu	20
Z 167 p. 3	Traktory zwykłe i gąsienicowe, za pozwoleniem Ministerstwa Skarbu	10
Z 167 p. 4	Niewyrabiane w kraju kopaczki (bagry lądowe) — za pozwoleniem Ministerstwa Skarbu	10
Z 167 p. 6 a, b, c, d. e, f	Niewyrabiane w kraju przyrządy i maszyny do podnoszenia i opuszczania ciężarów, zmontowane w całości lub też ich mechanizmy, za pozwoleniem Ministerstwa Skarbu	20
Z 167 p. 7 a, b, c, d, e, f	Niewyrabiane w kraju: maszyny parowe, silniki spalinowe następujące: żeglugowe, samochodowe i lotnicze, silniki spalinowe systemu Diesla; silniki spalinowe na gaz ssany; sprężarki (kompresory); pompy próżniowe, również do wyrobu lodu i do chłodnictwa—wszystko za pozwoleniami Ministerstwa Skarbu.	10
Z 167 p. 7	Sikawki pożarowe, motorowe i parowe	10
Z 167 p. 8 a, b, c, d, e	Niewyrabiane w kraju ekshaustory, za pozwoleniem Ministerstwa Skarbu	10
167 p. 10	Niewyrabiane w kraju lokomobile parowe, za pozwoleniem Ministerstwa Skarbu	10
167 p. 11 a, b, c, d, e	Turbiny parowe i spalinowe	10
Z 167 p. 12 c	Niewyrabiane w kraju osobno niewymienione obrabiarki do drzewa, za pozwoleniem Ministerstwa Skarbu	10
Z 167 p. 13 a, b, c, d, e, f	Niewyrabiane w kraju obrabiarki do metali, za pozwoleniem Ministerstwa Skarbu	10
Z 167 p. 14 do 20	Niewyrabiane w kraju maszyny włókiennicze oraz prasy kalandrowe, korytkowe i wygładzarki, służące również do papieru, za pozwoleniami Ministerstwa Skarbu	10
Z 167 p. 21	Maszyny do szycia ze stołami lub bez	30
Z 167 p. 21	Maszyny korbowe do haftowania, przywożone łącznie ze stołami lub bez, za pozwoleniem Ministerstwa Skarbu	20
Z 167 p. 22	Pończoszarki, maszyny do dziania, maszyny do wyrobu firanek, koronek i tiulu — za pozwoleniem Ministerstwa Skarbu	20
Z 167 p. 23 a, b, c	Niewyrabiane w kraju maszyny młynarskie, za pozwoleniem Ministerstwa Skarbu	10
Z 167 p. 26 a, b, c	Niewyrabiane w kraju aparaty, oprócz osobno wymienionych, za pozwoleniem Ministerstwa Skarbu	10
Z 167 p. 27 c	Łożyska kulkowe i rolkowe bez płyt podstawowych i bez konsol	10
Z 167 p. 28 a	Niewyrabiane w kraju osobno niewymienione części maszyn i aparatów sprowadzane osobno lub razem z maszynami — za pozwoleniem Ministerstwa Skarbu	10
Z 167 p. 28 b	Wrzeciona, obrączki, wałki rowkowane do maszyn włókienniczych, rurki do prząśnic, biegacze (travellery), przewodniki nitek, grzebienie do zgrzeblarek, walce nożowe do postrzygarek, za pozwoleniem Ministerstwa Skarbu	10
167 p. 28 c	Noże do krajalnic buraczanych cukrowniczych	10
Z 167 p. 31 d, e	Elektryczne: prądnice, silniki, przetwornice jednotwornikowe — wszystko o wadze powyżej 2500 kg., również transformatory o wadze: bez oleju powyżej 1500 kg., lub z olejem powyżej 1900 kg.	10
Z 167 p. 31	Elektryczne: prądnice, silniki, przetwornice jednotwornikowe — wszystko o wadze powyżej 300 do 2500 kg. włącznie, również transformatory o wadze: bez oleju 1500 kg. i mniej, lub z olejem 1900 kg. i mniej; maszyny elektryczne osobno niewymienione, elektromagnesy, części maszyn elektrycznych; wszystko, o ile nie jest wyrabiane w kraju, za pozwoleniem Ministerstwa Skarbu	20
Z 167 p. 34	Siewniki rzutowe do nawozów sztucznych; śrutowniki kombinowane z gniotownikami	10
Z 167 p. 34	Niewyrabiane w kraju przyczepne pługi i kultywatory do traktorów — za pozwoleniem Ministerstwa Skarbu	10
Z 167 p. 34	Prasy do słomy i siana; sieczkarnie tarczowe, nożowe — o szerokości gardła powyżej 310 mm.	20
Z 167 p. 35	Komplety pługa parowego, bukowniki, siewniki kombinowane do równoczesnego wysiewu nasion i nawozów sztucz-	

Pozycja taryfy celnej:	Nazwa towaru:	Cło ulgowe w % cła normalnego
	nych; maszyny do czyszczenia nasion buraczanych i koniczyny na sitach lub płótnie, aparaty do ostrzenia noży do maszyn żniwnych	10
Z 167 p. 35	Kosiarki, żniwiarki, wiązałki, aparaty żniwiarkowe do kosiarek	bez cła
167 p. 36	Pługi motorowe z silnikiem na podwoziu płużnem	10
Z 167 p. 37	Siewniczki ręczne do warzyw; tryjery do czyszczenia nasion; opryskiwacze do dezynfekcji rośnej i budynków; wirówki do mleka, pasteryzatory; inkubatory i aparaty do hodowli ptactwa	10
Z 167 p. 37	Masielnice, wygniatarki i wszelkie niewyrabiane w kraju maszyny i aparaty rolnicze osobno niewymienione, za pozwoleniem Ministerstwa Skarbu	20
167 p. 39 b	Noże do sieczkarni	60
167 p. 39 d	Części przyrządu żniwnego (bagnety, stalki, nożyki i zmontowane noże, czyli sztangi nożowe)	bez cła
Z 167 p. 39 e	Niewyrabiane w kraju części maszyn rolniczych, korzystających z ulg, opłacają za każdorazowem pozwoleniem Ministerstwa Skarbu cło ulgowe w tej samej wysokości, jak i maszyny odpowiednie	
Z 167 p. 39 e	Sortowniki do zboża (do młocarń), za pozwoleniem Ministerstwa Skarbu	20
Z 168 p. 3	Młynarskie wagi automatyczne	20
Z 169 p. 1	Wodomierze, paromierze, spirytusomierze i gazomierze	20
Z 169 p. 1	Części wodomierzy, paromierzy, spirytusomierzy i gazomierzy, za pozwoleniem Ministerstwa Skarbu	20
Z 169 p. 9	Klisze fotograficzne niewyświetlone (z wyjątkiem szklanych — poz. 77)	80
Z 169 p. 14 e	Niewyrabiane w kraju przyrządy i aparaty elektryczne o wadze sztuki powyżej 150 kilogramów, za pozwoleniem Ministerstwa Skarbu	20
Z 169 p. 17 a, b	Liczniki energji elektrycznej	10
Z 169 p. 17 a, b	Mierniki elektrotechniczne, amperomierze, woltomierze, okresomierze, ohmomierze, wattomierze, galwanoskopy, galwanometry, za pozwoleniem Ministerstwa Skarbu	20
Z 169 p. 20 c	Lampki górnicze elektryczne	40
Z 169 p. 20 c	Części lampek górniczych elektrycznych, za pozwoleniem Ministerstwa Skarbu	40
173 p. 10 a, b	Samochody ciężarowe lub towarowe	40
Z 173 p. 11 a	Podwozia samochodów (z wyjątkiem podwozi ciężarowych, ważących 2.000 kilogramów i wyżej)	50
Z 173 p. 11 a IV	Podwozia samochodów ciężarowych, ważące (podwozie) 2.000 kilogramów i wyżej	10
173 p. 14	Samoloty	80
174 p. 1 a	Kolejowe wagony towarowe: pomostowe, platformy i węglarki	10
Z 174 p. 1 b, c, d	Wagony towarowe kryte, wapniarki, wagony do ogrzewania pociągu (z kotłem parowym), wagony specjalne (chłodnie, warsztatowe, miernicze, dźwignie i t. p.)	80
Z 174 p. 1 b	Cysterny kolejowe	10
175 p. 1 a	Statki i łodzie silnikowe, pogłębiarki o pojemności ponad 600 ton	10
175 p. 1 b	Statki i łodzie silnikowe, pogłębiarki—o pojemności 600 ton i mniej	20
175 p. 2	Barki żelazne, doki, pontony	40
Z 175 p. 3	Statki drewniane	10
176 p. 2 a, b	Masa papierowa z drzewa (masa drzewna) przyrządzona mechanicznie	80
Z 176 p. 4 a, b	Niebielona masa papierowa, przyrządzona chemicznie z drzewa, słomy, szmat i t. p.	80
177 p. 5 a, b	Papier gazetowy z zawartością masy drzewnej nie mniej niż 60%, o wadze od 45 do 55 gramów w metrze kwadratowym, niesatynowany, niefarbowany, nieklejony lub słabo klejony	80
177 p. 6 a, b i p. 11 a	Papier wymieniony w pozycji 177 p. 6 a, b i p. 11 a — dla instytucyj społecznych lub rządowych o charakterze naukowo-wydawniczym, za pozwoleniem Ministerstwa Skarbu	10
181 p. 2, 3, 4	Nieczesane i nieprzędzone: wełna sztuczna niebarwiona, mieszanka z włókien roślinnych i z wełny, wełna wszelka barwiona	80
182 p. 1 a, b	Bawełna trzepana i gremplowana, niebarwione, barwione	80
Z 182 p. 3 a, b	Odpadki bawełniane, szarpane, odpadki i wyczoski wełniane gremplowane	80
183 p. 1, 2, 3	Przędza bawełniana pojedyncza, surowa, bielona, merceryzowa-	

Pozycja taryfy celnej.	Nazwa towaru:	Cło ulgowe w % cła normalnego
	na i barwiona do № 80 włącznie (numeracji angielskiej)	80
183 p. 4	Przędza bawełniana pojedyncza powyżej № 80 (numeracji angielskiej), surowa, bielona, merceryzowana i barwiona	20
183 p. 5	Przędza na szpulkach drewnianych nitkowana z dwóch lub więcej nici pojedynczych (łącznie z wagą szpulek)	80
183 p. 6 a, b, c	Przędza wszelka bawełniana nitkowana z dwóch lub więcej nici pojedynczych (oprócz wymienionej w punkcie 5) do № 80 włącznie (numeracji angielskiej) surowa, bielona, merceryzowana i barwiona	80
183 p. 6 d	Przędza wszelka bawełniana nitkowana z dwóch lub więcej nici pojedynczych (oprócz wymienionej w punkcie 5-ym) powyżej № 80 (numeracji angielskiej) surowa, bielona, merceryzowana i barwiona	40
Z 183 p. 6	Przędza wszelka nitkowana z dwóch lub więcej nici pojedynczych (oprócz wymienionej w punkcie 5-ym) do wyrobu sieci rybackich, za pozwoleniem Ministerstwa Skarbu	10
183 p. 7	Liny, powrozy, linki senfaktorowe lub sznurki wrzecionowe z przędzy bawełnianej	80
Z 184 p. 1 a b, c, d, e, f i uwaga 1.	Przędza z materjałów włóknistych wymienionych w punktach 2, 3 poz. 179 nienitkowana pojedyncza oraz nitkowana w motkach	80
184 p. 2	Przędza z materjałów włóknistych, wymienionych w punktach 2, 3. poz. 179 nienitkowana pojedyncza lub nitkowana z 2-ch lub więcej nici pojedynczych, w kłębkach lub na szpulkach, łącznie z wagą tychże	80
184 p. 2	Przędza nitkowana z dwóch lub więcej nici pojedynczych w kłębkach lub na szpulkach, łącznie z wagą tychże do wyrobu sieci rybackich za pozwoleniem Ministerstwa Skarbu	10
185 p. 1 a, b, również uwaga	Przędza z jedwabiu naturalnego nitkowana lub łączona na osnowę (organsin) lub wątek (trame) z surowego jedwabiu (grège)	40
185 p. 2 a, b,	Przędza ze skubanki, waty lub czesanki (peignes) jedwabnej (chappe, bourre de soie, tussah), jedno lub wielonitkowa, również z domieszką innej przędzy	40

Pozycja taryfy celnej:	Nazwa towaru:	Cło ulgowe w % cła normalnego
185 p. 2 uwaga	Przędza ze skubanki jedwabnej (t. zw. chappe tussah) jasno czekoladowego koloru bez domieszki innej przędzy, nitkowana i nienitkowana, przeznaczona do celów przetwórczych za pozwoleniem Ministerstwa Skarbu	40
Z 185 p. 5 a	Przędza jedwabna na szpulkach, kartonach, kanetkach i t. p., łącznie z wagą tychże: a) wymieniona w punkcie 1-ym a (t. j. niewygotowana, niebielona i niebarwiona)	40
Z 185 p. 5 b.	Przędza jedwabna na szpulkach, kartonach, kanetkach i t. p. łącznie z wagą tychże: b) wymieniona w punkcie 2-a (t. j. niebarwiona) lub w uwadze	40
187 p. 1, 2.	Płótno bawełniane do wyrobu opon samochodowych za pozwoleniem Ministerstwa Skarbu	40
Z 187 p. 2, 3 i 188 p. 2, 3	Tkanina bawełniana (cambric) do wyrobu haftów, za pozwoleniem Ministerstwa Skarbu	20
Z 190 p. 1	Szpagat i sznurki do wyrobu sieci rybackich za pozwoleniem Ministerstwa Skarbu	10
190 p. 2	Postronki do uprzęży, cieńsze w jednym końcu a grubsze w drugim	80
190 p. 3	Sieci rybackie wszelkie, nawet bawełniane	10
192 p. 2, 3.	Płótno surowe lniane i zgrzebne, drelich parciantka i t. p., oprócz osobno wymienionych	80
Z 194 p. 3	Płótno żaglowe do wyrobu pasów transmisyjnych, za pozwoleniem Ministerstwa Skarbu	40
Z 198 p. 2	Wojłok prasowany nasiąknięty klejem w taflach grubości 3—15 mm. do wyrobu przybitek myśliwskich, za pozwoleniem Ministerstwa Skarbu	40
199 p. 3	Sukna włościańskie, samodziałowe, guniowe, krajki i halina	80
200 p. 2	Sukna włościańskie: samodziały i guniowe wagi w 1 metrze kwadr. powyżej 500 gr.	80
205 p. 4 a oraz uwaga o ile stosuje się do p. 4 a	Wyroby dziane z wszelkich innych materjałów, surowe i bielone	80
Z 209 p. 1 a	Bielizna zwykła z wyjątkiem bielizny sztywnej (kołnierzyki sztywne, mankiety sztywne,	

Pozycja taryfy celnej:	Nazwa towaru:	Cło ulgowe w % cła normalnego
	gorsy sztywne i koszule ze sztywnemi gorsami) oraz z wyjątkiem bielizny wykonanej z tkanin merceryzowanych i tkanych wielobarwnie — według podstawowego materjału z dodatkiem 10%	
Z 209 p. 2	Odzież męska z wyjątkiem odzieży wykonanej z tkanin wełnianych z przędzy czesankowej oraz z wyjątkiem odzieży wykonanej z innych tkanin o ile ma podszewkę lub dodatki jedwabne i półjedwabne — według podstawowego materjału z dodatkiem 10%	
Z 217 p. 1	Proch zwykły, czarny, ziarnisty dla wytwórczości przemysłowej	80
Z 217 p. 3	Prochy górnicze (prasowe lub ziarniste), saletry wybuchowe, dynamit i inne osobno niewymienione materjały i mieszaniny wybuchowe, z wyjątkiem trotylu	80
Z 217 p. 4	Środki zapalnicze i detonujące oprócz osobno wymienionych, jako to: lonty, zapalniki górnicze (bez przewodów, podpadających pod pozycję 156) i t. p. z wyjątkiem lontów smołowych niegutaperkowanych	80
Z 217 p. 1	Proch czarny do wyrobu lontów, za pozwoleniem Ministerstwa Skarbu	20

§ 2. Minister Skarbu w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu może z ważnych względów gospodarczych zniżać cło do wysokości 10% cła normalnego na instalacje fabryczne, jeżeli stanowią one używane urządzenia fabryk, nabywanych i przenoszonych, jako całość, lub jako kompletne oddziały, do polskiego obszaru celnego.

Powyższe zarządzenie może być stosowane tylko w stosunkach z państwami, które podpisały z Polską konwencje handlowe.

§ 3. Ulgi uwarunkowane pozwoleniem Ministerstwa Skarbu mogą być udzielane na podstawie zaświadczeń Ministerstwa Przemysłu i Handlu po wypełnieniu przez petentów warunków, określanych obwieszczeniem Ministra Przemysłu i Handlu.

Nadto ulgi, o których mowa w § niniejszym, mogą być udzielane tylko w stosunkach z państwami, które podpisały z Polską konwencje handlowe. Do towarów, na które będą udzielone ulgi celne, należy dołączyć przy przywozie świadectwa pochodzenia, wystawione podług ogólnych przepisów, dotyczących świadectw pochodzenia (zaopatrzone w wizę konsularną).

§ 4. Termin ważności pozwoleń Ministerstwa Skarbu wydanych na zasadzie § 1-go rozporządzenia z dnia 12 grudnia 1924 r. (Dz. U. R. P. № 108, poz. 977) przedłuża się na dwa miesiące od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

§ 5. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie w dniu 24 kwietnia 1925 r., z wyjątkiem postanowień § 2 i ustępu drugiego § 3, które wchodzą w życie w dniu 5 maja 1925 r., i będzie obowiązywało do dnia 1 sierpnia 1925 r.

Z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia tracą moc obowiązującą: rozporządzenie z dnia 12 grudnia 1924 r. (Dz. U. R. P. № 108, poz. 977) oraz rozporządzenie z dnia 30 marca 1925 r. (Dz. U. R. P. № 34, poz. 235).

Minister Skarbu: W. *Grabski*

Minister Przemysłu i Handlu: *Józef Kiedroń*

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych: *Janicki*

(Dz. U. R. P. z dn. 20.IV 1925 r. Nr. 39, poz. 272).

405.

OKÓLNIK L. DC 3348 II 25

w sprawie przywozu tytoniu oraz wyrobów tytoniowych z zagranicy.

Do wszystkich Dyrekcji Ceł oraz Urzędów Celnych.

W związku z rozporządzeniem z dn. 12 marca 1925 r., ogłoszonem w Nr. 35 poz. 238 Dziennika Ustaw R. P., a określającym tryb uzyskiwania przez osoby prywatne zezwolenia na przywóz z zagranicy tytoniu oraz wysokość opłaty monopolowej od tegoż, przypomina się co następuje:

1) na mocy art. 5 Ustawy z dn. 1 czerwca 1922 r. o monopolu tytoniowym (Dz. Ust. R. P. Nr. 47 poz. 409), nie jest wymagane żadne zezwolenie na przywóz z zagranicy tytoniu oraz wyrobów tytoniowych, przeznaczonych do osobistego użytku w ilości, nie przewyższającej 1 kilograma wagi.

W każdym zatem poszczególnym wypadku należy badać przeznaczenie przywożonego bez pozwolenia tytoniu i w razie wątpliwości odmawiać przepuszczenia.

2) Na podstawie art. 10 tejże ustawy, wolne są od cła i należności monopolowej przewożone przez podróżnych do własnego ich użytku drobne ilości wyrobów tytoniowych do 50 gramów tytoniu, przyrządzonego do palenia, 10 gramów tabaki, albo 50 sztuk papierosów lub 20 sztuk cygar.

Za podróżnych w tym wypadku nie uważa się osób, przekraczających granicę za przepustkami (Dz. Urz. M. Sk. Nr. 2 poz. 48 z 1923).

3) Drogowe urzędy celne, nie upoważnione do odprawy zagranicznego tytoniu oraz wyrobów tytoniowych (rozp. z 11 września r. 1924 —

Dz. Ust. R. P. Nr. 82 poz. 788), mogą przepuszczać jedynie wolne od cła wyroby tytoniowe oraz tytoń w ruchu podróżnych.

Warszawa, dnia 20 kwietnia 1925 r.

Za Ministra Skarbu:

(—) *Dzierzgowski.*

Dyrektor Departamentu Ceł:

406.

OKÓLNIK L. DC/7784/III/25.

w sprawie taryfikacji drewna przy wywozie

Do Dyrekcji Ceł w Warszawie, Wilnie, Poznaniu, Mysłowicach, Lwowie, Gdańsku i Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

W celu ułatwienia prawidłowej taryfikacji drewna przy wywozie podaje się poniżej nomenklaturę i charakterystyczne cechy głównych gatunków drewna, objętych obowiązującą taryfą wywozową.

Drewno opałowe, wymienione w poz. 228 p. 1. taryfy wywozowej stanowi drzewo szczapowe lub okrągłe różnych gatunków (oprócz osiki), nieokorowane, długości do 1,1 (jedna i jedna dziesiąta) metra.

Cłu wywozowemu podlega tylko drewno opałowe handlowe; gałęzie w całości, trzaski, pniaki i t. p. wywożone w stanie naturalnym, cłu wywozowemu nie podlegają.

Dłużyce i kłody są to pnie drzew rozmaitego gatunku; w zależności od grubości, długości i gatunku drewna dłużyce i kłody otrzymują rozmaite nazwy handlowe.

Do dłużyc i kłód wymienionych w poz. 228 p. 2. taryfy celnej wywozowej zalicza się tylko drzewo budowlane i tartaczne, do którego należą dłużyce i kłody drzew rozmaitego gatunku (oprócz osikowych), nieokorowane lub na czerwono okorowane (t. j. bez obnażenia drzewa) o grubości od 21 centymetrów (bez kory) w cienkim końcu i dowolnej długości.

Do drewna opłacającego cło wywozowe zalicza się również wszelkie dłużyce i kłody, chociażby czysto okorowane, niewymienione w niniejszem okólniku jako wolne od cła.

Dla odróżnienia dłużyc i kłód, podlegających opłacie cła wywozowego od specjalnych gatunków drewna, wolnych obecnie od opłaty cła wywozowego, podaje się poniżej charakterystyczne cechy gatunków częściej spotykanych w handlu, a mianowicie kopalniaków, słupów telegraficznych i telefonicznych, papierówki (oprócz osikowej) w stanie okrągłym i łupanej, kłód (kloców) belgijskich i żerdzi.

Kopalniaki są to cienkie kłody sosnowe, jodłowe i świerkowe o grubości do 20 (dwudziestu) centymetrów włącznie w cienkim końcu, czysto (do białego drzewa) okorowane i długości do 8 m. włącznie.

Słupy telegraficzne i telefoniczne są to cienkie kłody sosnowe, jodłowe, świerkowe i dębowe o średnicy 20 cm. włącznie w cienkim końcu, czysto (do białego drzewa) okorowane, długości od 7,5 do 12 m. włącznie. Słupy telegraficzne i telefoniczne bywają zazwyczaj gładko z sęków oczyszczone.

Papierówka okrągła jest to drzewo świerkowe i jodłowe w stanie okrągłym (wałki) czysto okorowane, dowolnej średnicy i długości do 1,1 m. względnie do 2,2 m. (podwójne.

Papierówka łupana jest to drewno świerkowe i jodłowe łupane o długości do 1,1 m. względnie do 2,2 (podwójne), czysto okorowane i z gładko oczyszczonemi sękami, czem się różni od drewna opałowego łupanego (w szczapach).

Kłody (kloce) belgijskie są to kłody dębowe okorowane lub nie, o gługości od 2,6 metra do 2,8 metra i o średnicy od 25 do 33 centymetrów w cienkim końcu.

Żerdzie są to dłużyce cienkie, mające w odległości 1 metra od grubszego końca najwyżej 14 cm. średnicy, okorowane lub nie i dowolnej długości.

Drewno osikowe wszelkich gatunków podlega opłacie cła p/g poz. 228 p. 3. taryfy wywozowej.

Drewno impregnowane we wszelkim stanie nie podlega opłacie cła wywozowego.

Przy wymierzaniu drzewa dopuszcza się pewne odstępstwa od powyżej wymienionych wymiarów (tolerancję), wynoszące jeden (1) cm. w grubości drewna i dziesięć (10) cm. w długości, o ile ilość sztuk, przekraczających wymiary wskazane jest nieznaczna (nie przenosi 10% całego ładunku).

Jednocześnie unieważnia się okólnik L. DC. 561/III/25. z dn. 22 stycznia 1925 r. w sprawie taryfikacji drzewa przy wywozie.

Warszawa, dnia 21 kwietnia 1925 r.

Za Ministra Skarbu:

(—) *Dzierzgowski.*

Dyrektor Departamentu Ceł:

407.

OKÓLNIK L. DC 3097/25.

w sprawie przerachowania na złote niedoborów należności celnych z lat, poprzedzających rok 1924.

Do wszystkich Dyrekcji Ceł, urzędów celnych oraz Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

W związku z przerachowaniem niedoborów celnych, powstałych w markach polskich, zarządza się co następuje:

Wszelkie niedobory należności celnych płatnych w markach polskich. których tytuły powstały przed 1 stycznia 1924 r., o ile dotych-

czas nie zostały zrealizowane, winy być przerachowane na złote na zasadach, ustalonych paragrafem 8 rozporządzenia Prezydenta Rz. P. z dnia 27 grudnia 1924 r. (Dz. Ust. R. P. Nr. 115, poz. 1030) to znaczy na 15% sum obliczonych według skali podanej w § 2 rozporządzenia z d. 14 maja 1924 r. (Dz. Ust. R. P. Nr. 30 poz. 213 z r. 1925).

Co się zaś tyczy należności celnych, nadmiernie lub niewłaściwie pobranych, to zwrot ich na mocy wyraźnego postanowienia, zawartego w punkcie f, paragrafu 41 wymienionego rozporządzenia z dn. 14 maja 1924 r. dokonywa się w przerachowaniu według relacji 1 zł. 1.800.000.

Równocześnie uchyla się rozporządzenia, sprzeczne z niniejszem.

Warszawa, dnia 17 kwietnia 1925 r.

Za Ministra Skarbu:
(—) *Dzierzgowski.*
Dyrektor Departamentu Ceł:

408.

ROZPORZADZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 30 marca 1925 r.

w sprawie postępowania przy udzielaniu kredytów celnych.

Na podstawie § 11 rozporządzenia Ministrów Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Dóbr Państwowych z dnia 26 lutego 1925 r. w sprawie kredytowania należności celnych (Dz. Ust. R. P. Nr. 26 poz. 186) zarządza się co następuje:

§ 1.

Przy opłacie ceł przywozowych i innych należności celnych (wpływy uboczne), pobieranych przez urzędy celne, mogą być udzielane kredyty celne do wysokości ściśle ustalonej w każdym poszczególnym wypadku kwoty.

U w a g a: Nie należy uważać za kredyt celny odraczania cła władzom i instytucjom państwowym oraz Dyrekcjom Polskich Kolei Państwowych (ajencje celne).

Należności celne od przesyłek pocztowych zakredytowaniu nie podlegają.

§ 2.

Do udzielania kredytów upoważnione są Dyrekcje Ceł, które w wypadkach nastręczających wątpliwości winny zwracać się do Ministerstwa Skarbu o decyzję.

§ 3.

Ministerstwo Skarbu po ustaleniu budżetu określa ryczałtową sumę kredytów celnych i rozdziela ją co pół roku pomiędzy poszczególne Dyrekcje Ceł z prawem przyznawania kredytów w granicach wyznaczonych sum.

§ 4.

Kredyt może być tylko wtedy udzielany, jeżeli importer będzie miał do zapłacenia przynajmniej 5.000 zł. tytułem cła, nie licząc innych opłat.

§ 5.

Importer, ubiegający się o kredyt, winien w podaniu złożonem we właściwej Dyrekcji Ceł wyszczególnić wysokość kredytu, towary, które mają być sprowadzone do kraju, urząd celny, w którym będą oclone, oraz wskazać formę zabezpieczenia kredytu.

§ 6.

O ile petent ubiega się o udzielenie kredytu celnego na podstawie gwarancji bankowej, do podania winno być dołączone zaświadczenie odnośnego banku, wyrażającego zgodę na wystawienie gwarancji.

O ile strona pragnie złożyć zabezpieczenie w państwowych papierach procentowych winna w podaniu wyszczególnić jakie papiery będą złożone.

O ile strona deklaruje złożenie zabezpieczenia hypotecznego, winna do podania dołączyć wyciąg z księgi gruntowej (wykaz hypoteczny) nieruchomości, na której ma być udzielone zabezpieczenie, i o ile chodzi o tereny poza b. zaborem rosyjskim, protokół oszacowania sądowego tej nieruchomości.

O ile nieruchomość, położona na terytorjum b. zaboru rosyjskiego, nie była lub nie jest obciążona pożyczkami towarzystwa kredytowego miejskiego względnie ziemskiego, przed skierowaniem podania petenta do Prokuratorji Generalnej (§ 9), należy uskutecznić oszacowanie tej nieruchomości w drodze ekspertyzy, zarządzonej w każdym poszczególnym wypadku przez Dyrekcję Ceł na koszt petenta. Przed przystąpieniem do oszacowania należy zażądać od strony złożenia odpowiedniej zaliczki na koszta oszacowania.

§ 7.

Państwowe papiery procentowe przyjmuje się na warunkach i według kursów ustalanych przez Ministerstwo Skarbu.

§ 8.

Listy gwarancyjne, wydane przez banki, które nie uzyskały od Departamentu Obrotu Pieniężnego ogólnego upoważnienia do udzielania gwarancji bankowych, przyjmuje się po uprzedniem otrzymaniu opinji od tegoż Departamentu. W tym celu Dyrekcja Ceł przesyła do Departamentu Obrotu Pieniężnego zaświadczenie bankowe złożone przy podaniu strony.

§ 9.

Zabezpieczenie hypoteczne może być przyjęte tylko po każdorazowem oświadczeniu się co do jego wystarczalności Prokuratorji Generalnej R. P. względnie jej oddziału, właściwego terytorjalnie.

§ 10.

Maksymalna wysokość kredytu, udzielanego za zabezpieczeniem hipotecznem nie może przekraczać 75% obrotowej wartości nieruchomości, po potrąceniu wartości obciążeń hipotecznych, poprzedzających wpis zabezpieczający i przynajmniej 25% udzielić się mającego kredytu na odsetki i koszty egzekucji, przyczem aktualna wartość obciążeń hypotecznych winna być określoną na podstawie Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 maja 1924 r. (Dz. Ust. Nr. 30 z 1925 r. poz. 213).

§ 11.

Zabezpieczenie winno być złożone na cały czas trwania kredytu i może być zwrócone względnie cofnięte tylko po wygaśnięciu wszelkich zobowiązań.

§ 12.

O ile zadeklarowane zabezpieczenie uznanem zostanie za wystarczające, Dyrekcja Ceł, w razie przyznania kredytu, ustala sumę oraz termin przyznanego kredytu, o czem przesyła stronie zawiadomienie w 2-ch egzemplarzach (wzór Nr. 1) z żądaniem złożenia odpowiedniego zabezpieczenia.

§ 13.

Ubiegający się o kredyt winien złożyć żądane zabezpieczenie wraz ze swem zobowiązaniem do ścisłego przestrzegania podanych warunków, wystawionem na jednem egzemplarzu zawiadomienia otrzymanego od Dyrekcji Ceł.

Zobowiązanie to powinno być podpisane w sposób firmowy z zaświadczeniem notarjalnem podpisów.

§ 14.

Zabezpieczenie w formie gwarancji bankowej winno być sporządzone ściśle według wzoru Nr. 2.

§ 15.

Przy zabezpieczeniach hypotecznych na terytorjum b. zaboru rosyjskiego petent winien zeznać odpowiedni zapis ewikcji hypotecznej, sporządzony drogą aktu notarjalnego we właściwej księdze hypotecznej. W zapisie tym należy zaznaczyć, iż ewikcja zapisuje się na zabezpieczenie kredytu celnego udzielonego przez Dyrekcję Ceł w sumie go przez Dyrekcję Ceł kredytu celnego w sumie zł. . . . . wraz z procentami, karami i kosztami w kwocie, którą należy liczebnie oznaczyć (25% wartości udzielonego kredytu) z tem, że ewikcja ulegnie wykreśleniu z wykazu hypotecznego na jednostronny wniosek zapisującego, po złożeniu zaświadczenia Dyrekcji Ceł, zezwalającego na to wykreślenie. Wreszcie w zapisie tym petent powinien upoważnić Dyrekcję Ceł do zmiany, na jednostronny jej wniosek, zapisanej ewikcji na czysty wpis ogólnej należności, przypadającej z tytułu udzielonego kredytu.

W wykazie hypotecznym odnośnej nieruchomości winna być wpisana klauzula według następującego wzoru:

„Suma zł. . . . . w formie kaucji zapisana została na rzecz Skarbu Państwa do rozporządzenia Dyrekcji Ceł w . . . . na pewność uiszczenia przez . . . . opłat celnych, wymierzonych przez Urząd Celny w . . . . wraz z procentami, karami i kosztami z tem, że do sumy powyższej odnoszą się rygory, zapisane w dziale III-cim wykazu hypotecznego".

Uchwała hypoteczna wraz z uzupełnionym wyciągiem z księgi gruntowej (wykazem hypotecznym), wykazującym wpis ewikcji, winny być przez petenta złożone w Dyrekcji Ceł.

§ 16.

Przy zabezpieczeniach hypotecznych poza terenem b. zaboru rosyjskiego petent winien wystawić w przepisanej formie dokument zastawu według wzoru Nr. 3 oraz uskutecznić na koszt własny wpis hypoteczny prawa zastawu na rzecz Skarbu Państwa.

Uchwała hypoteczna wraz z uzupełnionym wyciągiem z księgi gruntowej, wykazującym wpis prawa zastawu oraz notarjalnie sporządzony dokument zastawu winny być przez petenta złożone w Dyrekcji Ceł.

§ 17.

Zabezpieczenie hypoteczne może być również udzielone przez osobę trzecią, w tym jednak wypadku w dokumencie zastawu względnie w zapisie ewikcji hypotecznej należy wyraźnie zaznaczyć, iż osoba ta, niezależnie od odpowiedzialności hypotecznej przyjmuje na siebie osobistą odpowiedzialność solidarną z całego swego majątku za terminowe uiszczenie kredytowanej należności celnej.

§ 18.

Jeżeli na realności, na której ustanowiono zastaw hypoteczny znajdują się zabudowania, winien petent dołączyć do wyciągu z księgi gruntowej dowód, że zabudowania te ubezpieczone zostały od ognia do kwoty, pokrywającej zupełnie skarbowe prawo zastawu, oraz przedstawić Dyrekcji Ceł najpóźniej w lutym każdego roku dowód uiszczenia rocznych rat asekuracyjnych.

§ 19.

Po otrzymaniu zobowiązania strony oraz zabezpieczenia, Dyrekcja Ceł zawiadamia właściwy urząd celny o przyznaniu kredytu z wyszczególnieniem wszystkich danych, niezbędnych urzędowi do wykonywania czynności, wynikających z danego zakredytowania.

Odpis tego zarządzenia Dyrekcja Ceł przesyła stronie zainteresowanej do wiadomości.

§ 20.

Złożone zabezpieczenie przechowuje się jako depozyt zgodnie z obowiązującymi przepisami.

§ 21.

Odprawa celna z zakredytowaniem należności celnych odbywać się będzie w następujących urzędach celnych: w Warszawie, Łodzi, Sosnowcu, Grajewie, Poznaniu, Lesznie, Zbąszyniu, Bydgoszczy, Lwowie, Przemyślu, Krakowie, Lublińcu, Katowicach, Dziedzicach, Cieszynie, Bielsku, Wilnie.

§ 22.

Importerowi może być udzielony kredyt na zasadzie jednego pozwolenia Dyrekcji Ceł w kil-

ku urzędach celnych, przyczem w tym wypadku ogólna suma przyznanego kredytu rozdziela się pomiędzy poszczególne urzędy.

W granicach wyznaczonych sum każdy z poszczególnych urzędów prowadzi samodzielną ewidencję i ściąga zakredytowane należności.

§ 23.

Kontrolę kredytów prowadzą urzędy celne w specjalnej „księdze zakredytowanych należności“ (wzór Nr. 4).

Księgę prowadzi się przez cały rok, rozpoczyna się przeniesieniem pozostałości z poprzedniego roku według poszczególnych nieuregulowanych pozycji.

Księga dzieli się na imienne konta, oddzielne dla każdego dłużnika.

§ 24.

Importer winien przy każdej odprawie celnej zgłosć swe życzenie korzystania z przyznanego kredytu bądź w formie adnotacji, uczynionej na deklaracji celnej, bądź w formie oddzielnego pisemnego zgłoszenia, które dołącza się do właściwej deklaracji.

§ 25.

Po sprawdzeniu czy przyznany kredyt nie został wyczerpany oraz czy towary podlegające zakredytowaniu według danej deklaracji odpowiadają towarom wyszczególnionym w pozwoleniu, urząd celny zapisuje przypadającą sumę na właściwe konto do „księgi zakredytowanych należności“ oraz do „rejestru opłat celnych“ w przedziałce 33 „odroczone należności celne“.

Na deklaracji celnej urząd robi adnotację za pomocą stempla „zakredytowano opłatę . . . . zł. . . . gr. dnia . . . . . 192 . . r. Urząd Celny . . . . konto Nr. . . . . . poz. . . . księgi zakredytowanych należności.

Rachmistrz . . . . . .

M. P..

§ 26.

Oprocentowanie kredytu wynosić będzie o 2% od sta więcej niż każdoczesna stopa procentowa, pobierana przez Bank Polski od pożyczek terminowych.

Obecną stopą procentową kredytu celnego ustala się na 14% w stosunku rocznym. Stopa ta będzie regulowana oddzielnemi zarządzeniami Ministerstwa Skarbu.

W wypadku zmiany stopy procentowej podlegają nowemu oprocentowaniu tylko sumy zakredytowane po terminie zmiany.

§ 27.

Dłużnik obowiązany jest wpłacić zakredytowaną należność wraz z procentami w terminie wskazanym w pozwoleniu, wydanem przez Dyrekcję Ceł.

Dopuszczalna jest jednakże i przedterminowa wpłata każdej poszczególnej zakredytowanej sumy, przyczem w tym wypadku procent oblicza się do dnia wpłaty.

Wszelkie kwestje sporne, powstałe na tle stosowania taryfy celnej, przyznawania ulg celnych, sprostowania omyłek rachunkowych i t. p., a nie rozstrzygnięte przed upływem terminów płatności przyznanych kredytów, nie przerywają biegu tychże terminów.

Wpłaty mogą być uskuteczniane do kasy urzędu celnego, do kas skarbowych względnie do oddziałów Banku Polskiego.

Przy wpłatach do Kas Skarbowych względnie do oddziałów Banku Polskiego płatnik winien podać: imię i nazwisko dłużnika, sumę, tytuł wpłaty oraz właściwy urząd celny, na którego rachunek wpłaca zakredytowaną sumę.

O dokonanej wpłacie do Kasy Skarbowej względnie do oddziału Banku Polskiego dłużnik winien bezzwłocznie zawiadomić właściwy urząd celny, dołączając do zawiadomienia pokwitowanie Kasy Skarbowej względnie oddziału Banku Polskiego w oryginale lub w uwierzytelnionym przez siebie odpisie.

§ 28.

W razie niezapłacenia we wskazanym terminie zakredytowanej sumy, dłużnik obowiązany będzie, z samego prawa i bez potrzeby stawiania w zwłoce, uiścić tytułem kary konwencjonalnej, oprócz procentów, wskazanych w par. 26-ym, nadto procenty zwłoki od daty uchybienia terminu. Procenty zwłoki pobierane będą w wysokości 50% stopy procentowej, przewidzianej w § 26. Obecna stopa procentów zwłoki wynosi 7 od sta rocznie.

§ 29.

Przy wpłacaniu zakredytowanych należności do kasy urzędu celnego urząd celny oblicza przypadające procenty (§ 26 i 28) do dnia wpłaty i odbiór należności wraz z procentami kwituje w sposób ustalony w Instrukcji rachunkowo-kasowej.

§ 30.

Wpłaconą do kasy urzędu celnego zakredytowaną należność wraz z procentami księguje się w rejestrze opłat celnych na poszczególne pozycje budżetowe i jednocześnie wykazuje się ją (bez procentów w przedziałce 34 tegoż rejestru (wpłacono na poczet odroczonych należności). Niezależnie od tego wpłaconą sumę wraz z procentami zapisuje się do właściwych rubryk księgi zakredytowanych należności. Pobrane procenty zarachowuje się w oddzielnej pozycji na „wpływy uboczne“.

§ 31.

Przy wpłacaniu należności do kas skarbowych względnie do oddziałów Banku Polskiego, urząd celny po otrzymaniu od kasy skarbowej względnie oddziału Banku Polskiego zawiadomienia o wpłacie i po porównaniu z zawiadomieniem, otrzymanem od dłużnika (§ 27), sprawdza, czy wysokość wpłaconej sumy odpowiada przypadającej należności z procentami, poczem księguje ją w sposób wskazany w § 30 z tem, że jednocześnie całą wpłaconą sumę księguje do sum obrotowych w sposób ustalony dla księgowania sum, wpłacanych do kas skarbowych na rachunek urzędów celnych.

Uwaga: Księgowanie zakredytowanych należności wpłacanych nie bezpośrednio do kasy urzędu celnego odbywa się tylko na podstawie zawiadomienia kasy skarbowej względnie oddziału Banku Polskiego, a nie płatnika.

Po otrzymaniu zawiadomienia od płatnika o uiszczeniu należności, urząd celny winien dopilnować, aby kasa skarbowa względnie oddział Banku Polskiego nadesłały jaknajprędzej zawiadomienie, celem zaksięgowania wpłaconej sumy.

§ 32.

Urząd Celny obowiązany jest czuwać nad tem, by zakredytowane należności wraz z procentami były wpłacane w określonych terminach.

Jeżeli termin wpłaty przypadnie na niedzielę lub święto przesuwa się go na dzień następny.

O ileby należności nie zostały zapłacone w kasie urzędu celnego w przepisanym terminie lub o ileby zawiadomienie dłużnika o dokonanej przezeń wpłacie do kasy skarbowej względnie do oddziału Banku Polskiego (§ 27) nie wpłynęło w przeciągu 5 dni, urząd celny przystępuje do przymusowego ściągnięcia zapadłej należności.

§ 33.

W razie niewpłacenia długu w terminie urząd celny sporządza nakaz płatniczy (wzór Nr. 5) na zasadzie zapisów w księdze zakredytowanych należności i przesyła go do odnośnej Izby Skarbowej względnie władzy policyjnej, celem przymusowego ściągnięcia zakredytowanej sumy jako należności bezspornej.

W nakazie płatniczym wystawia się tylko całkowitą sumę zakredytowanych należności celnych z wyłączeniem przypadających procentów.

Jednocześnie urząd celny przesyła odpis nakazu płatniczego dłużnikowi do wiadomości, zaznaczając równocześnie, iż oprócz wskazanej w nakazie sumy kapitalnej, dłużnik obowiązany jest nadto do uiszczenia procentów, zastrzeżonych w § 26-ym, oraz procentów zwłoki zastrzeżonych w § 28-ym.

§ 34.

O ile po upływie miesiąca od dnia wysłania nakazu płatniczego zaległe należności nie zostaną uregulowane, urząd celny zawiadamia o tem Dyrekcję Ceł, która zwraca się do Izby Skarbowej względnie władz policyjnych, celem przyspieszenia egzekucji.

§ 35.

Niewpłacenie przez dłużnika zapadłych należności w ustalonym terminie stanowi powód upoważniający Dyrekcję Ceł do zamknięcia dalszych niewyczerpanych jeszcze kredytów.

§ 36.

W razie konieczności poszukiwania przypadających Skarbowi zakredytowanych należności celnych wraz z procentami na złożonem przez dłużnika zabezpieczeniu, Dyrekcje Ceł podejmują zdeponowane listy gwarancyjne, papiery procentowe względnie dokumenty hypoteczne i przesyłają je do Generalnej Prokuratorji R.P. względnie do jej oddziału właściwego terytorjalnie, celem wszczęcia kroków, zmierzających do zrealizowania pretensji Skarbu wraz z procentami, karami i kosztami.

§ 37.

Dla ścisłej ewidencji kredytów celnych urząd celny po miesięcznem zamknięciu księgi zakredytowanych należności przesyła Dyrekcji Ceł w terminie 5 dni „wykaz zakredytowanych należności" (wzór Nr. 6).

W tymczasowych i ostatecznych wykazach miesięcznych przychodów i rozchodów (wzór Nr. 34 Instrukcji rachunkowo-kasowej), nadsyłanych do Dyrekcji Ceł, urząd celny podaje na odwrotnej stronie wykazu ogólną sumę zakredytowanych (niewpłaconych) w miesiącu sprawozdawczym ceł oraz wpływów ubocznych (każdą z tych pozycji oddzielnie).

§ 38.

Na podstawie otrzymanych od urzędów celnych miesięcznych wykazów (wzór Nr. 6) Dyrekcja Ceł sporządza i przesyła Departamentowi Ceł oraz właściwym Izbom kontroli w terminie 10-ciu dni „ogólny wykaz zakredytowanych należności" według tegoż wzoru, podając w rubryce 2-giej zamiast nazwiska właściciela konta nazwę urzędu celnego, a w rubrykach pozostałych sumy ogólne z wykazu każdego urzędu.

W tymczasowych i ostatecznych wykazach miesięcznych przychodów i rozchodów (wzór Nr. 34 Instrukcji rachunkowo-kasowej), nadsyłanych Departamentowi Ceł, Dyrekcja Ceł podaje na odwrotnej stronie wykazu ogólną sumę zakredytowanych w miesiącu sprawozdawczym ceł oraz wpływów ubocznych.

§ 39.

Dyrekcje Ceł będą nadsyłały Departamentowi Ceł w dziesięciodniowych odstępach czasu krótkie sprawozdania z podaniem: komu ile i na jaki termin przyznany został kredyt z sumy wyznaczonej do dyspozycji Dyrekcji Ceł (§ 3).

§ 40.

Dyrekcje Ceł obowiązane są do ścisłej kontroli czynności urzędów celnych, oraz do szybkiego i dokładnego sprawdzania nadsyłanych przez nie sprawozdań i dokumentów w sprawach kredytowania cła.

§ 41.

W ostatnim dniu każdego miesiąca Departament Ceł przesyła Najwyższej Izbie Kontroli na schemacie wzór Nr. 6 ogólny wykaz zakredytowanych należności celnych za miesiąc poprzedni, podając w rubryce 2-iej schematu zamiast nazwiska właściciela konta nazwę Dyrekcji Ceł a w rubrykach pozostałych sumy ogólne z wykazów poszczególnych Dyrekcyj.

§ 42.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:
(—) *W. Grabski.*

(Dz. U. R. P. z dn. 22/IV 1925 r. Nr. 40, poz. 277).

Załącznik do rozp. Min. Skarbu
z dnia 30 marca 1925 r. poz. 277.

DYREKCJA CEŁ

Wzór № 1.

w ______________

№ ________ Dnia ______________ 192__ r.

Do

Na podanie z dnia ______________ 192__ r. i na podstawie rozporządzenia Ministrów: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Dóbr Państwowych z dnia 25 lutego 1925 r. w sprawie kredytowania należności celnych (Dz. U. R. P. № 26, poz. 186) oraz rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 30 marca 1925 r. w sprawie postępowania przy udzielaniu kredytów celnych (Dz. U. R. P. № 40, poz. 277) otwiera się (komu) ______________
kredyt celny w urzędzie celnym w ______________
(względnie w urzędach celnych ______________)
do sumy ______________ zł. (słownie) (względnie poszczególne sumy dla każdego urzędu) na przywożone z zagranicy towary: (wyszczególnienie towarów) na następujących warunkach:

1. Każdorazowo zakredytowane przy poszczególnych odprawach sumy winny być spłacone najpóźniej po upływie ______________ od dnia wymiaru należności celnych wraz z przypadającemi procentami w stosunku ______ % od sta rocznie.

O ile należność zostanie wpłacona po upływie tego terminu prócz powyższego procentu będą ściągnięte jeszcze tytułem kary konwencjonalnej procenty zwłoki od daty uchybienia terminu w stosunku ______ % od sta rocznie.

2. Na zabezpieczenie przyznanego (firmie) ______________ niniejszem kredytu przyjmie Skarb Państwa list gwarancyjny (instytucja gwarantująca) z dnia ______________ 192__ r.

Skarb Państwa uprawniony jest każdego czasu ustalony przez Skarb Państwa dług po bezskutecznym upływie terminu płatności każdorazowo zakredytowanych sum ściągnąć bez sądowej interwencji i bez dalszego wzywania (firmy) wprost od wymienionej instytucji poręczającej.

(przy papierach wartościowych)

Na zabezpieczenie przyznanego (firmie) ______________ niniejszem kredytu przyjmie Skarb Państwa w zastaw papiery procentowe (wymienić papiery).

Skarb Państwa uprawniony jest każdego czasu ustalony przez Skarb Państwa dług po bezskutecznym upływie terminu płatności każdorazowo zakredytowanych sum ściągnąć bez sądowej interwencji i bez dalszego wzywania (firmy) przez sprzedaż tych papierów procentowych po każdoczesnym kursie giełdowym.

(przy gwarancji hipotecznej poza terenem b. zaboru rosyjskiego).

Na zabezpieczenie przyznanego (firmie) niniejszem kredytu przyjmie Skarb Państwa na zastaw hipoteczny realność (wymienić dokładnie).

Dyrekcja ceł wzywa ______________ za zwrotem odnośnego wyciągu hipotecznego do wystawienia w przepisanej formie dokumentu zastawu oraz do uskutecznienia własnym kosztem wpisu hipotecznego prawa zastawu na rzecz Skarbu Państwa.

Uchwała hipoteczna wraz z uzupełnionym wyciągiem z księgi gruntowej (wykazem hipotecznym), wykazującym wpis prawa zastawu oraz notarjalnie sporządzony dokument zastawu winny być przedłożone dyrekcji ceł.

Jeżeli na realności, danej w zastaw, znajdują się budynki, należy dodać następujący ustęp:

„Wzywa się (firma) do przedstawienia polisy asekuracyjnej z tem, że najpóźniej w lutym każdego roku winien (firma) wykazać się dyrekcji ceł z uiszczenia rocznych rat asekuracyjnych".

(przy gwarancji hipotecznej na terytorjum b. zaboru rosyjskiego).

Na zabezpieczenie przyznanego (komu) ______________ niniejszem kredytu przyjmie Skarb Państwa na podstawie przeprowadzonego przez ______________ oszacowania ofiarowaną przez (kogo) ______________ na ewikcję hipoteczną realność (wymienić dokładnie).

Dyrekcja ceł wzywa (kogo) ______________ za zwrotem odnośnego wyciągu hipotecznego do zeznania odpowiedniego zapisu ewikcji hipotecznej, sporządzonego drogą aktu notarjalnego we właściwej

księdze hipotecznej: W zapisie tym winno być zaznaczone, że ewikcja zapisuje się na zabezpieczenie udzielonego (komu)________ przez dyrekcję ceł kredytu celnego w sumie________zł. wraz z procentami, karami i kosztami w kwocie________zł., którą należy liczebnie oznaczyć (25% wartości udzielonego kredytu) z tem, że ewikcja ulegnie wykreśleniu z wykazu hipotecznego na jednostronny wniosek zapisującego po złożeniu zaświadczenia dyrekcji ceł zezwalającego na to wykreślenie. W zapisie tym należy upoważnić dyrekcję ceł do zamiany, na jednostronny jej wniosek, zapisanej ewikcji na czysty wpis ogólnej należności, przypadającej z tytułu udzielonego kredytu.

(NB. Gdyby kaucja zapisaną była przez osobę trzecią, winna dyrekcja ceł zarządać, aby w zapisie wyraźnie zaznaczono, że osoba ta, niezależnie od odpowiedzialności hipotecznej, przyjmuje na siebie odpowiedzialność solidarną z całego swego majątku).

Przy akcie należy zaprojektować do wykazu hipotecznego odnośnej nieruchomości treść według następującego wzoru:

„Suma zł.________ w formie kaucji zapisaną została na rzecz Skarbu Państwa do rozporządzenia dyrekcji ceł w________na pewność uiszczenia przez________ opłat celnych, wymierzonych przez urząd celny w________ wraz z procentami, karami i kosztami z tem, że do sumy powyższej odnoszą się rygory, zapisane w dziale III-cim wykazu hipotecznego".

Dyrekcja ceł wzywa________do uskutecznienia własnym kosztem wpisu hipotecznego powyższej ewikcji na rzecz Skarbu Państwa.

Uchwała hipoteczna wraz z uzupełnionym wyciągiem z księgi gruntowej (wykazem hipotecznym), wykazującym wpis ewikcji winny być przedłożone dyrekcji ceł.

Jeżeli na realności, danej w zastaw, znajdują się budynki należy dodać następujący ustęp:

„Wzywa się________do przedstawienia polisy asekuracyjnej z tem, że najpóźniej w lutym każdego roku winien________wykazać się dyrekcji ceł z uiszczenia rocznej raty asekuracyjnej".

3. Kredyt niniejszem otwarty może być odwołany w każdym czasie bez podania powodów.

4. Zezwolenie niniejsze wygasa samo przez się z upływem czasu działania złożonego zabezpieczenia, o ile termin nie zostanie przed upływem jego przedłużony oraz w razie niezastosowania się przez________do warunków, zawartych w niniejszem zezwoleniu.

5. O ile (wymienić firmę)________ zamierza korzystać z niniejszego zezwolenia, winna przedłożyć dyrekcji ceł wyżej wyszczególnione dokumenty wraz ze swem zobowiązaniem do ścisłego przestrzegania podanych tu warunków wystawionem na jednym egzemplarzu niniejszego zawiadomienia.

Zobowiązanie to powinno być podpisane w sposób firmowy z zaświadczeniem notarjalnem podpisów.

Podpis:

Wzór № 2.

Schemat listu gwarancyjnego.

Na podstawie decyzji dyrekcji ceł w________z dnia________ №________ (wymienić nazwę przedsiębiorstwa lub firmy, którym kredyt został udzielony) uzyskała odroczenie terminu płatności należności celnych do wysokości sumy zł.________ z tytułu przywozu________ towarów z zagranicy, do dnia________ z obowiązkiem uiszczania procentów od zakredytowanej sumy________ w wysokości o 2% od sta większej, niż każdoczesna stopa procentowa, pobierana przez Bank Polski od pożyczek terminowych.

Podpisani (nazwiska i imiona osób, wystawiających list gwarancyjny)________, jako wykazani (wymienić formalną podstawę legitymacji prawnej tych osób, jak statut instytucji, rejestr handlowy, pełnomocnictwo i t. p.) zastępcy________ (wymienić firmę instytucji gwarantującej), oświadczamy niniejszem imieniem tejże (tegoż), iż________ (wymienić firmę instytucji gwarantującej), przyjmuje wobec Skarbu Państwa do wysokości sumy________solidarną porękę za należytą i terminową zapłatę wszelkich kwot z wszelkiemi należnościami ubocznemi, jak procentami, karami, kosztami egzekucyjnemi i t. p., do których uiszczenia________ (wymienić zobowiązanego) z tytułu nieuiszczonej należności celnej do maksymalnej kwoty zł.________ każdocześnie będzie zobowiązany, i zobowiązuje się dłużne z tego tytułu kwoty na żądanie dyrekcji ceł wpłacić w ciągu________ dni do kasy________ (wymienić firmę instytucji gwarantującej) zrzeka się prawa żądania uprzedniego roztrząsania majątku________ ________ (wymienić osobę, której udzielono kredytu) nie mniej prawa żądania rozdzielenia

skargi między kilku ręczycieli, o ileby takie prawo bez tego jemu (jej) służyło. Zwolnienie przez Skarb Państwa istniejących możliwie już obecnie lub mogących powstać w przyszłości innych zabezpieczeń dla poręczonej niniejszem należności nie będzie uzasadniało dla ________________ (firma instytucji gwarantującej) ani zwolnienia z poręki, ani jakichkolwiekbądź zarzutów lub roszczeń. Dla rozstrzygania wszelkich sporów, mogących wyniknąć z niniejszego poręczenia,— będą wyłącznie kompetentne sądy rzeczowo właściwe w siedzibie Prokuratorji Generalnej w Warszawie (względnie oddziału Prokuratorji Generalnej w ________________).

Wzór № 3.

Schemat dokumentu zastawu.

Na podstawie decyzji dyrekcji ceł w .... z dnia .... № .... (wymienić firmę, której udzielono kredytu) udzielono kredytu na pokrycie należności celnych z tytułu przywozu .... towarów z zagranicy do sumy .... zł. pod istniejącemi na ten wypadek lub w przyszłości przez władze skarbowe oznaczyć się mającemi warunkami i zastrzeżeniami.

Podpisany obowiązany jest złożyć zabezpieczenie tego kredytu.

Podpisany ustanawia więc niniejszym na zabezpieczenie wspomnianego kredytu aż do kwoty zł. ...., słowami ...., z procentami w wysokości o 2% od sta większej, niż każdoczesna stopa procentowa, pobierana przez Bank Polski od pożyczek terminowych, karami i kosztami ściągnięcia .... (dokładne oznaczenie hipoteki realności), jako hipotekę i udziela swego pozwolenia, aby na oznaczonej właśnie realności mogło być wprost zaintabulowane dla Skarbu Państwa bezwarunkowe prawo zastawu dla zabezpieczenia kwoty zł. .... wraz z wskazanemi procentami, karami i kosztami ściągnięcia do najwyższej kwoty zł. ....

(O ile zastaw hipoteczny ustanawia osoba trzecia, należy umieścić dodatek, iż osoba ta, niezależnie od odpowiedzialności hipotecznej, przyjmuje na siebie odpowiedzialność solidarną z całego swego majątku).

(Strona 1). Wzór № 4.

Urząd celny w ________________

K S I Ę G A

z a k r e d y t o w a n y c h n a l e ż n o ś c i.

Rok 192........

(Strona 2).

Rachunek №.............. Firmy..............

Zarząd Dyrekcji Ceł w.............. z dnia .... 192.... r.

№ kolejny	Data zakredytowania względnie uiszczenia	№№ daklaracyj, według których zakredytowano względnie uiszczono należności celne	ZAKREDYTOWANO — Złote i grosze — Cło §...... poz......		Wpływy uboczne §...... poz......		Razem (4+5)		Pozycja rejestru opłat celnych, pod którą zaksięgowano zakredytowane należności	Termin, w którym należności celne winny być uiszczone	Data uiszczenia i № kolejny, pod którym zaksięgowano uiszczone należności	Pozostałość kredytu (suma kredytu minus przedziałka 6) Zł. i gr.		Uwagi
1	2	3	4		5		6		7	8	9	10		11
												50.000	—	
1	3.I. 25.	15	10.000	—	2.000	—	12.000	—	18	3.III. 25	3.III. № 6	38.000	—	
2	20.I. „	300	1.500	80	110	30	1.611	10	105	20. „ „	15. „ № 9	36.388	90	
	Razem za styczeń		11.500	80	2.110	30	13.611	10	—	—	—	36.388	90	
3	15.II. 25.	801	5.200	20	2.800	20	8.000	40	304	15.IV. 25	—	28.388	50	
4	16. „ „	810	8.000	—	3.500	—	11.500	—	315	16. „ „	—	16.888	50	
5	20. „ „	901	3.005	—	900	—	3.905	—	511	20. „ „	—	12.983	50	
	Razem za luty . .		16.205	20	7.200	20	23.405	40	—	—	—	—	—	
	Razem za 1925 r. .		27.706	—	9.310	50	37.016	50	—	—	—	12.983	50	
6	3.III. 25.	15	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
7	4. „ „	1510	1.500	—	150	50	1.650	50	605	4.V. 25	—	11.333	—	
8	8. „ „	1601	2.000	—	200	—	2.200	—	700	8. „ „	—	9.133	—	
9	15. „ „	300	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
	Razem za marzec		3.500	—	350	50	3.850	50	—	—	—	—	—	
	Razem za 1925 r. .		31.206	—	9.661	—	40.867	—	—	—	—	9.133	—	

(Strona 3).

Suma kredytu ....

Procent ....

Termin kredytu ....

Uiszczono: Cło §...... poz......		Uiszczono: Wpływy uboczne §...... poz......		Uiszczono: Razem (12+13)		Uiszczono: Procenty		Uiszczono: Kara konwencjonalna		Uiszczono: Koszta egzekucji		Uiszczono: Razem (14, 15, 16, 17)		Pozycja rejestru opłat celn., pod którą zaksięg. uiszczone należności	Pozostało do uiszczenia należności celnych: Cło §...... poz...... (4 min. 12)		Pozostało do uiszczenia należności celnych: Wpływy uboczne §...... (5 min. 13)		Pozostało do uiszczenia należności celnych: Razem (6 min. 14)		Uwagi
Złote i grosze															Złote i grosze						
12		13		14		15		16		17		18		19	20		21		22		23
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	10.000	—	2.000	—	12.000	—	
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	11.500	80	2.110	30	13.611	10	
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	11.500	80	2.110	30	13.611	10	
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	16.701	—	4.910	50	21.611	50	
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	24.701	—	8.410	50	33.111	50	
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	27.706	—	9.310	50	37.016	50	
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	27.706	—	9.310	50	37.016	50	
10.000	—	2.000	—	12.000	—	100	—	—	—	—	—	12.100	—	1003	17.706	—	7.310	50	25.016	50	
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	19.206	—	7.461	—	26.667	—	
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	21.206	—	7.661	—	28.867	—	
1.500	80	110	30	1.611	10	68	92	—	—	—	—	1.680	02	1601	19.705	20	7.550	20	27.255	90	
11.500	80	2.110	30	13.611	10	168	92	—	—	—	—	13.780	02	—	—	—	—	—	—	—	
11.500	80	2.110	30	13.611	10	168	92	—	—	—	—	13.780	02	—	19.705	20	7.550	70	27.255	90	

Wzór № 5.

Urząd celny w ....

№ dz. ....

Dnia .... 19......

Nakaz płatniczy.

Na zasadzie § 1 rozporządzenia Ministrów: Skarbu oraz Przemysłu i Handlu z dnia 6 sierpnia 1924 r. (Dz. U. R. P. № 73 poz. 727) oraz deklaracji celnej №.............. zostały wymierzone należności celne (firmie).............................. w.............................. w sumie.............................. zł. (słownie).

Kwotę powyższą jako należność bezsporną należy ściągnąć od wymienionej firmy w drodze egzekucji przymusowej i wpłacić do kasy urzędu celnego w .... względnie do kasy skarbowej w.............................. na rachunek tegoż urzędu

M. P.

Podpis:

Do

....

w ....

(Strona 1) Wzór № 6.

Urząd celny w ....

Dyrekcja ceł w ....

WYKAZ

zakredytowanych należności

za miesiąc.............................. 192...... rok.

(Strona 2).

№ kolejny	Nazwisko właściciela konta	Suma kredytu	ZAKREDYTOWANO					
			Pozostałość na 1 stycznia 192..... r.			w 192..... roku		
						Do miesiąca sprawozdawczego		
			Cło	Wpływy uboczne	Razem (4 + 5)	Cło	Wpływy uboczne	Razem (7 + 8)
			Złote i grosze					
1	2	3	4	5	6	7	8	9

(Dalszy ciąg).

ZAKREDYTOWANO									Pozostałość kredytu (3 minus 18)
w 192 roku						Razem z pozostałością na 1 stycznia 192..... r.			
W miesiącu sprawozdawczym			Ogółem w 192..... roku						
Cło	Wpływy uboczne	Razem (10+11)	Cło (7 + 10)	Wpływy uboczne (8 + 11)	Razem (9 + 12)	Cło (4 + 13)	Wpływy uboczne (5 + 14)	Ogółem (6 + 15)	
Złote i grosze									
10	11	12	13	14	15	16	17	18	19

(Dalszy ciąg).

U I S Z C Z O N O													
Do miesiąca sprawozdawczego							W miesiącu sprawozdawczym						
Cło	Wpływy uboczne	Razem (20+21)	Procenty	Kara konwencjonalna	Koszta egzekucji	Razem (22, 23, 24, 25)	Cło	Wpływy uboczne	Razem (27+28)	Procenty	Kara konwencjonalna	Koszta egzekucji	Razem (29, 30, 31, 32)
Złote i grosze													
20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33

(Dalszy ciąg).

U I S Z C Z O N O							Pozostałość do uregulowania na dzień 1........................ 192.......... roku			UWAGI
Od początku roku										
Cło (20+27)	Wpływy uboczne (21+28)	Razem (22+29)	Procenty (23+30)	(24+31)	(25+32)	Ogółem (26+33)	Cło (16 minus 34)	Wpływy uboczne (17 minus 35)	Razem (18 minus 36)	
Złote i grosze										
34	35	36	37	38	39	40	41	42	43	44

409.

OKÓLNIK L. *DC*/8756/III/25.

w sprawie wejścia w życie rozporządzenia o ulgach celnych z dnia 11 kwietnia 1925 r. (*Dz. Ust.* R. P. Nr. 39 poz. 272).

W związku z wejściem w życie rozporządzenia z dnia 11 kwietnia 1924 r. o ulgach celnych (Dz. Ust. R. P. Nr. 39 poz. 272 z dnia 20 kwietnia 1920 r.), Ministerstwo Skarbu w celu uniknięcia nieporozumień co do zastosowania postanowień w tym rozporządzeniu zawartych, podaje do wiadomości i wykonania co następuje:

Rozporządzenie wchodzi w życie w dniu 24 kwietnia, a więc wszystkie pozwolenia wydane na zasadzie rozporządzenia o ulgach celnych z dn. 12 grudnia 1924 r. w myśl § 4 nowego rozporządzenia ważne są do dnia 23 czerwca 1925 r. włącznie, tak samo będą załatwiane podania o udzielenie ulg celnych oraz podania o zastosowaniu ulg celnych do towarów, już oclonych, o ile podania te wpłynęły do Ministerstwa do dnia 23 kwietnia włącznie; pozwolenia ogólne na sprowadzenie pewnych kontyngentów towarów na dłuższy termin podlegają postanowieniu ustępu drugiego § 3 nowego rozporządzenia, t. j. do towarów sprowadzanych na zasadzie takich pozwoleń po dniu 23 czerwca powinny być dołączone świadectwa pochodzenia.

Podania o ulgi celne, które wpłyną do Ministerstwa pomiędzy dniem 24 kwietnia a 4 maja włącznie zostaną załatwione na zasadzie nowego rozporządzenia o ulgach celnych w ten sposób, że wrazie zgłoszenia odnośnych towarów do oclenia do dn. 4 maja włącznie, będą one korzystały z przyznanych ulg celnych bez potrzeby przedstawiania świadectw pochodzenia; wrazie zaś zgłoszenia takich towarów do oclenia po dn. 4 maja, do zastosowania przyznanej ulgi będzie wymagane przedstawienie przy odprawie świadectw pochodzenia.

Wreszcie podania które wpłyną po d. 4 maja 1925 r. o ulgi celne dla towarów, zgłoszonych do oclenia przed dn. 4 maja 1925 r. i opłaconych w terminie przepisanym, zostaną załatwione na zasadzie nowego rozporządzenia o ulgach celnych, przyczem nie będzie wymagane dodatkowe przedstawienie świadectw pochodzenia.

Jednocześnie podaje się do wiadomości spis państw, które podpisały dotąd konwencje handlowe z Polską:

Wielka Brytanja,
Austrja,
Belgja z W. Ks. Luxemburskiem,
Czecho-Słowacja,
Danja,
Finlandja,
Francja,
Grecja,
Holandja,
Islandja,
Japonja,
Królestwo Serbów, Kroatów i Słoweńców,
Palestyna,
Rumunja,
Stany Zjednoczone Ameryki Północnej,
Szwajcarja,
Szwecja,
Turcja,
Węgry,
Włochy.

Warszawa, dnia 24 kwietnia 1925 r.

Za Ministra Skarbu:
(—) *Dzierżgowski.*
Dyrektor Departamentu Ceł.

410.

OKÓLNIK L. DC/769/VI/25.

w sprawie szacowania wyrobów tytoniowych zatrzymanych w przemytnictwie.

Termin wycofania z obiegu wyrobów tytoniowych, pochodzących z b. fabryk prywatnych, wyznaczony został rozporządzeniem z dn. 12 lutego 1925 r. (Dz. U. Nr. 17 poz. 123) na dzień 15 maja 1925 r. Ponieważ z tą chwilą traci moc obowiązującą cennik ustanowiony ostatnio rozporządzeniem Ministra Skarbu z dn. 27 XII 1923 r. (Dz. U. Nr. 137 poz. 1150) dla detalicznej sprzedaży wyrobów tytoniowych, pochodzących z fabryk prywatnych, przeto od tego terminu winien ulec zmianie oparty na tym cenniku i ustalony okólnikiem z dn. 22 marca 1923 r. L. 534 (Dz. U. M. Sk. Nr. 6 poz. 150) sposób szacowania wyrobów tytoniowych, zatrzymanych w przemytnictwie.

Wobec tego zarządza się co następuje:

Od chwili wycofania z obiegu wyrobów tytoniowych, pochodzących z b. fabryk prywatnych, za podstawę do szacowania przedmiotów tytoniowych, zatrzymanych wprzemytnictwie, należy przyjmować w miejsce cennika wyrobów tytoniowych b. prywatnych fabryk tytoniowych cennik dla detalicznej sprzedaży monopolowych wyrobów tytoniowych, obowiązujący w chwili przytrzymania przedmiotu przemytnictwa.

Jako wartość szacunkową jednostki sztukowej przemyconych cygar (cygaretek), papierosów, oraz jednostki wagi (1 klg.) tytoniu krajanego do papierosów należy przyjąć połowę przeciętnej ceny wszystkich wymienionych w cenniku gatunków odnośnej kategorji monopolowych wyrobów tytoniowych — a nie cenę najtańszego gatunku jak to dotychczas miało miejsce.

Celem obliczenia wartości szacunkowej przemyconych cygar, papierosów i tytoniu krajanego do papierosów należy sumę cen jednostek sztukowych wzgl. wagowych wszystkich wymienionych w cenniku wyrobów tytoniowych tej kategorji, do której zalicza się przedmiot przemytnictwa, podzielić przez wymienioną w cenniku ilość gatunków (grup) wyrobów tytoniowych tejże kategorji pomnożoną przez 2. Ułamki dziesiętne grosza należy uwzględnić do pierwszego miejsca.

Natomiast inne kategorje wyrobów tytoniowych, a mianowicie: tytoń krajany do fajki, presówką (tytoń w liściach prasowanych,) tabakę do zażywania i tytoń do żucia winny być szacowane w/g ceny najtańszego gatunku odnośnego wyrobu, ustanowionej w cenniku monopolowych wyrobów tytoniowych.

Jako wartość szacunkową miału tytoniowego należy w każdym wypadku przyjmować cenę wyznaczoną w cenniku wyrobów mopolowych dla najniższego gatunku tabaki do zażywania.

Wartość przemycanych liści tytoniowych należy, aż do wyznaczenia cen wykupu krajowych liści tytoniowych ze zbioru 1925 r. ocenić:

a) z reguły na 85 gr. za 1 kg. (klasa III kategorja I. taryfy wykupu).

b) brak na 45 gr. za 1 kg. (klasa IV kategorja II taryfy wykupu),

c) paterucha na 15 gr. za 1 kg. (klasa V kategorja II taryfy wykupu).

Sposób szacowania przemyconego surowca tytoniowego, ustalony w okólniku Min. Skarbu z dnia 22 marca 1923 r. (Dz. U. M. Sk. Nr. 6 poz. 150) pozostaje bez zmiany.

Obecnie obowiązuje dla monopolowych wyrobów tytoniowych cennik ogłoszony w Dz. U. R. P. Nr. 9 poz. 66 z 1925 r. i Dz. U. M. Sk. Nr. 6 poz. 105 z 1925 r.

Jak długo nie nastąpi zmiana tego cennika przyjmować należy stosownie do wyłuszczonych powyżej zasad następujące ceny szacunkowe przemyconych wyrobów tytoniowych:

a) cygara i cygaretki za sztukę . 20 i 2/10 gr.

Wyjaśnienie:

$$\frac{5.26 \text{ zł. (suma cen jednostek sztukowych)}}{13 \text{ (ilość gatunku (grup)} \times 2} = 0.202 \text{ zł.}$$

b) papierosy za sztukę . . . . . 2 i 2/10 gr.

Wyjaśnienie:

$$\frac{6.76 \text{ zł. (suma cen jednostek szt. papier.)}}{15 \text{ (ilość gatunków)} \times 2} = 0.022 \text{ zł.}$$

c) tytoń krajany do papierosów za 1 kg. 15 zł.

Wyjaśnienie:

$$\frac{390 \text{ zł. (suma cen za 1 kg tytoniu)}}{13 \text{ (ilość gatunków)} \times 2} = 15 \text{ zł.}$$

d) tytoń krajany do fajki za 1 kg. 8 zł.
e) presówka za 1 kg. 5 zł. 60 gr.
f) tabaka do zażywania za 1 kg. 3 zł.
g) tytoń do żucia za 1 kg. 12 zł.
h) miał tytoniowy za 1 kg. 3 zł.

Warszawa, dnia 24 kwietnia 1925 r.

Za Ministra Skarbu:

(—) *Dzierżgowski.*

Dyrektor Departamentu Ceł:

Przepisy ubezpieczeniowe.

411.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 23 marca 1925 r.

o ustaleniu stopy opłaty za nadzór nad zakładami ubezpieczeń na 1923 rok.

Na mocy art 3 ustawy z dnia 26 września 1922 roku o opłacie za nadzór nad zakładami ubezpieczeń (Dz. U. R. P. Nr. 89, poz. 810) oraz zgodnie z § 8 ust. 1 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 24 stycznia 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 12, poz. 108) zarządza się co następuje:

§ 1. Stopę opłaty za nadzór nad zakładami ubezpieczeń za 1923 rok ustala się w wysokości 1,3‰ (jeden i trzy dziesiąte pro mille) składek zebranych, obliczonych zgodnie z rozporządzeniem Ministra Skarbu z dnia 24 stycznia 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 12, poz. 108).

§ 2. Zakłady ubezpieczeń, które uiściły zgodnie z § 11 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 24 stycznia 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 12, poz. 108) zaliczki na poczet należności z tytułu opłaty za nadzór za 1924 rok, są obowiązane uiścić należności z tytułu opłaty za nadzór za rok 1923 dopiero po otrzymaniu nakazu płatniczego od państwowego urzędu kontroli ubezpieczeń.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:

(—) *W. Grabski.*

(Dz. U. R. P. z dn. 18.IV 1925 r. Nr. 38, poz. 259).

412.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 25 marca 1925 r.

w sprawie opłaty za nadzór nad zakładami ubezpieczeń.

Na mocy art. 3 ustawy z dnia 26 września 1922 r. o opłacie za nadzór nad zakładami ubezpieczeń (Dz. U. R. P. Nr. 89, poz. 810) zarządza się co następuje:

§ 1. Podstawę do obliczenia opłaty za nadzór nad zakładami ubezpieczeń stanowi suma składek, zebranych na podstawie umów ubezpieczenia oraz postanowień statutowych, względnie ustawowych w ciągu roku sprawozdawczego.

§ 2. Do sumy składek, stanowiących podstawę obliczenia, włącza się

a) wszelkie pobory dodatkowe (dodatki drożyźniane, administracyjne, polisowe i t. p.) nie stanowiące zwrotu opłat stemplowych od umowy ubezpieczenia lub innych danin publicznych, uiszczonych przez ubezpieczającego na rzecz Państwa lub związków samorządowych;

b) przepadłe zadatki;

c) w zakładach ubezpieczeń, opartych na wzajemności włącza się ponadto opłaty dodatkowe do składek, ściągnięte od członków z tytułu wzajemnej odpowiedzialności na pokrycie szkód z poprzedniego okresu sprawozdawczego;

d) wszelkie dopłaty składek, wynikające ze zmiany warunków ubezpieczenia;

e) zwroty ubezpieczającym z poprzedniego roku, użyte na obniżenie składek w roku sprawozdawczym.

§ 3. Z sumy składek, stanowiących podstawę obliczenia, potrąca się:

a) składki i pobory dodatkowe, podlegające zwrotowi z powodu całkowitego lub częściowego rozwiązania umowy ubezpieczenia (storno ubezpieczeń);

b) w zakładach ubezpieczeń, opartych na wzajemności, zwroty i dywidendy, przyznane ubezpieczającym za rok sprawozdawczy.

§ 4. Wolne od opłaty za nadzór są składki uzyskane z umów reasekuracyjnych, oraz z umów, zawieranych poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej przez zagraniczne oddziały polskich zakładów ubezpieczeń.

§ 5. W przypadkach, w których dopuszczalnem jest zawieranie umów ubezpieczenia w walutach obcych, zakłady winny, celem obliczenia opłat za nadzór, przeliczać te waluty na złote, zgodnie z obowiązującemi przepisami o przeliczaniu walut przy obliczaniu opłat stemplowych od ubezpieczeń.

§ 6. Minister Skarbu po upływie roku kalendarzowego, uwzględniając wydatki, poniesione w tym okresie przez Skarb Państwa na nadzór, oraz sumę składek, zebranych przez zakłady ubezpieczeń, podlegające nadzorowi, obliczoną zgodnie z §§ 1, 2, 3, 4 i 5 niniejszego rozporządzenia, ustala w drodze rozporządzenia stopę opłaty za nadzór, t. j. kwotę, jaką należy uiścić od każdego tysiąca złotych składek zebranych.

Wedle określonej w powyższy sposób stopy opłaty, zakłady ubezpieczeń obliczają wysokość opłaty, jaką każdy zakład ma uiścić za ubiegły rok sprawozdawczy, zgodnie z §§ 1, 2, 3, 4 i 5 niniejszego rozporządzenia.

Przy obliczaniu opłaty niepełny tysiąc złotych składek liczy się za pełny.

Opłaty te należy uiścić w ciągu dwóch tygodni od daty ogłoszenia stopy w Dzienniku Ustaw w kasie skarbowej, poczem w ciągu siedmiu dni należy o wpłacie zawiadomić państwowy urząd kontroli ubezpieczeń, załączając odpis pokwitowania.

Od obliczonej należności zakłady ubezpieczeń potrącają sumę opłat zaliczkowych, wpłaconych w roku, za który opłata ma być uiszczoną.

W razie niezgodności obliczenia państwowy urząd kontroli ubezpieczeń wymierzy dopłatę w nakazie płatniczym. Dopłata winna być uiszczona w terminie dwutygodniowym od dnia doręczenia nakazu. Ewentualne nadpłaty będą zaliczone na poczet opłaty za rok następny.

Opłaty, nieuiszczone w terminie przepisanym, będą przymusowo ściągnięte przez organy skarbowe trybem przewidzianym dla przymusowego ściągania podatków bezpośrednich na podstawie wykazów zaległości sporządzonych przez państwowy urząd kontroli ubezpieczeń i przesłanych właściwym izbom skarbowym do wykonania.

§ 7. Na poczet należności z tytułu opłat za nadzór winny zakłady ubezpieczeń wpłacać miesięczne zaliczki na zasadach następujących:

a) zaliczkę miesięczną oblicza się w wysokości 2‰ (pro mille) sumy składek (wraz z opłatami dodatkowemi) zebranych w miesiącu ubiegłym,

b) zaliczkę za każdy miesiąc należy wpłacić najpóźniej do końca tegoż miesiąca,

c) o wpłacie zaliczki należy w ciągu 7 dni powiadomić państwowy urząd kontroli ubezpieczeń, podając podstawę obliczenia i załączając odpis pokwitowania kasy skarbowej, uwierzytelniony przez zarząd zakładu ubezpieczeń.

Państwowy urząd kontroli ubezpieczeń może zwalniać małe zakłady ubezpieczeń oparte na wzajemności od wpłacania miesięcznych opłat zaliczkowych.

§ 8. Każdy zakład ubezpieczeń ma w ciągu 14 dni po zatwierdzeniu bilansu przez walne zgromadzenie nadsyłać państwowemu urzędowi kontroli ubezpieczeń szczegółowe obliczenie zbioru składek, według załączonego wzoru, podpisane przez zarząd zakładu. Zakłady ubezpieczeń oparte na wzajemności mają pozatem podać wysokość zwrotów, przyznanych członkom w poszczególnych działach ubezpieczeń oraz zwrotów z poprzedniego roku, użytych w roku sprawozdawczym na obniżenie składek.

§ 9. Opłaty za nadzór nad zakładami ubezpieczeń za lata 1923 i poprzednie dotychczas nieuiszczone będą pobrane zgodnie z postanowieniami zawartemi w rozporządzeniu Ministra Skarbu z dnia 24 stycznia 1924 roku (Dz. U. R. P. Nr. 12, poz. 108).

§ 10. Przy obliczaniu zbioru składek za 1924 r. należy części wyrażone w markach przeliczyć według kursu 1 zł. = 1.800.000 mk.

§ 11. Postanowienia zawarte w §§ 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14 i 15 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 30 listopada 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 112, poz. 1021) oraz w rozporządzeniach Ministra Skarbu: z dnia 24 stycznia 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 12, poz. 108) i z dnia 21 lutego 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 19, poz. 197) uchyla się z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

§ 12. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:
(—) *W. Grabski.*

(Dz. U. R. P. z dn. 18.IV 1925 r. Nr. 38, poz. 260).

Załącznik do rozp. Min. Skarbu z dnia 25 marca 1925 r. poz. 260.

(Strona 1).

Zakład Ubezpieczeń (nazwa) ....

Obliczenie zbioru składek

na .... rok operacyjny.

(Strona 2 i 3).

Obliczenie zbioru składek

za .... rok operacyjny.

Nazwa zakładu ....

W złotych.

I. Zbiór składek z dodatkami:	W dziale	W dziale	W dziale	W dziale	W dziale	W dziale	Razem
1. Zbiór składek bezpośrednich (bez potrącenia udziału reasekuratorów)							
2. Dodatki (drożyżniane, administracyjne i t.p.) . . .							
3. Polisowe, wpisowe							
4. Przepadłe zadatki							
5. Składki dodatkowe							
6. Zwroty ubezpieczonym z roku poprzedniego, użyte na obniżenie składki (w zakładach wzajemnych)							
Razem							
II. Potrącenia:							
7. Składki nie zainkasowane (o ile nie zostały już potrącone w p. 1.)							
8. Zwroty i dywidendy, przyznane ubezpieczonym (w zakładach wzajemnych)							
Razem							

Zarząd zakładu zaświadcza niniejszem, że wszystkie dane powyższe zostały obliczone zgodnie z postanowieniami, zawartemi w rozporządzeniu Ministra Skarbu z dnia ....

Data ....

Podpis:

(Strona 4).

ZESTAWIENIE ZALICZEK.

wpłaconych na poczet opłaty za nadzór za rok ....

W złotych.

L. p.	Suma zaliczki we frankach złotych	Data wpłacenia	Kasa skarbowa i Nr. pokwitowania	Uwagi

Podpis zarządu:

Przepisy rachunkowo-kasowe.

413.

OKÓLNIK L. DK. 1330/25 W. A. K.

w sprawie zarachowania przychodów, wynikających z przerachowania.

Do wszystkich Kas Skarbowych.

W rozwinięciu postanowień §§ 149, 153 i 157 Instrukcji dla Kas Skarbowych (Dz. Urz. Min. Skarbu Nr. 45/921) oraz w dalszym ciągu rozporządzeń z dnia 11/I. 1925 L.: DK./6219/WAK. (Dz. Urz. Min. Skarbu Nr. 4/1925) i z dnia 21/I. 1925 L.: DK./195/WAK. zarządza się, co następuje:

Dochody, wynikające **nie** z wpłat rzeczywistych, lecz z przerachowań w trybie § 52 Instrukcji dla Kas Skarbowych, z przelewów, dokonanych na podstawie asygnacyj na przelew, lub zpotrąceń uskutecznionych z sum asygnowanych do wypłaty w tych rodzajach danin i opłat, które w myśl obowiązujących przepisów bywają obecnie zarachowywane bezpośrednio w dziennikach pomocniczych, prowadzonych w jednym egzemplarzu (n. p. podatki, opłaty), należy zapisywać wprost do głównego dziennika przychodu, powołując wzajemnie pozycje dzienników.

W dziennikach pomocniczych należy zapisywać wciągu dokonywania dziennych operacyj kasowych jedynie wpłaty **rzeczywiste, sumę dzienną tychże wpłat** należy po ukończeniu operacyj kasowych przenieść do głównego dziennika przychodu a następnie w tych samych dziennikach pomocniczych pod napisem: ,Wpływy, z przerachowań, z potrąceń i z przelewów zapisać należy odnośne wpływy, zarachowane bezpośrednio w głównym dzienniku przychodu i wyprowadzić ich sumę oraz po dodaniu tej sumy do sumy wpłat rzeczywistych — ogólną sumę w sposób wskazany w części A p. 5. ustęp 3 tut. rozporządzenia z 11 stycznia br. L.: DK. 6219/24/WAK. (Dzien. Urzęd. Min. Sk. Nr. 4, poz. 69 z 1925 r.).

Celem łatwiejszego uzgadniania wyników, wykazanych w dziennikach kasowych, zaleca się analogicznie jak w dziennikach pomocniczych wyodrębniać także w głównym dzienniku przychodu sumę wpłat rzeczywistych od sumy, pochodzącej z przerachowań, przelewów i potrąceń, przez zapisywanie tych ostatnich dopiero pod sumą wpłat rzeczywistych po ukończeniu dziennych operacyj kasowych.

Rozporządzenie niniejsze obowiązuje od dnia 1-go miesiąca następującego po dniu ogłoszenia.

Warszawa, dnia 22 kwietnia 1925 r.

Za Ministra Skarbu:

(—) *Czanderna.*

Dyrektor Departamentu Kasowego:

Wiadomości nieurzędowe.

KOMUNIKAT Nr. 21

Kasy pogrzebowej pracowników skarbowych.

Członkowie Kasy pogrzebowej w dn. 19 kwietnia 1925 r. na walnem zgromadzeniu uchwalili zmienić § 6 i 13 statutu w następujący sposób:

1) udział członkowski z 3 złotych powiększyć do 6 złotych,

2) wydawać zapomogę pogrzebową na każdy udział zmarłego członka w wysokości 300 złotych.

Zaznacza się, że zapomogi pogrzebowe w określonej wyżej sumie będą wydawane dopiero po zarejestrowaniu zmiany statutu w Sądzie Okręgowym.

Na administrację na 1925 r. uchwalono pobrać po 3 zł. na każdy udział.

Komunikując o powyższem, Zarząd Kasy prosi o wpłacenie w jaknajkrótszym czasie na konto czekowe Nr. 3477 (trzy tysiące czterysta siedemdziesiąt siedem) należnych kwot, a mianowicie: po 3 zł. dla dopełnienia udziałów i na administrację (po potrąceniu już pobranych) po 1 zł., razem po 4 zł. na każdy udział.

Tłoczono w Drukarni Państwowej, Miodowa 22. Nr. 28966. 30-IV. 1925 r. 6.000.